

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D. L. P. M. 770 - 1987

II Legislatura

Any 1989

Número 62

Presidència
del Molt Il·lustre Sr. Jeroni Albertí i Picornell

Sessió celebrada dia 18 de maig del 1989, a les 17 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

1).—PREGUNTES:

- 1) R.G.E. núm. 822/89, presentada pel Diputat Sr. Llorenç Rus i Jaume, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:
«Pensa el Conseller d'Agricultura i Pesca dur endavant el Projecte de Cultiu del Blat de les Índies per al consum del ramat vacú?»
- 2) R.G.E. núm. 823/89, presentada pel Diputat Sr. Llorenç Rus i Jaume, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:
«Quin tipus de control ha pres la Conselleria d'Agricultura davant el que es denomina «ous enverinats amb la 4-aminopirina?»
- 3) R.G.E. núm. 824/89, presentada pel Diputat Sr. Llorenç Rus i Jaume, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:
«Quines mesures ha pres la Conselleria d'Agricultura i Pesca per tal d'evitar la proliferació de l'Hemorràgia Virica?»
- 4) R.G.E. núm. 813/89, presentada pel Diputat Sr. Joan Francesc López i Casasnovas, del Grup Parlamentari PSM-EEM, amb la formulació següent:
«Com s'han distribuït els 8 milions de la partida pressupostària de Cultura destinada a ajuts per publicar i editar les enciclopèdies de les Illes dins el Pla de Subvencions Singulares en matèria dels llibres i biblioteques?»

11).—MOCIONS:

- 1) R.G.E. núm. 781/89, presentada pel Grup Parlamentari PSM-EEM, derivada de la Interpellació R.G.E. núm. 597/89, relativa a la política del Govern en matèria de treball.
- 2) R.G.E. núm. 787/89, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, derivada de la Interpellació R.G.E. núm. 602/89, relativa a la política ferial del Govern de la C.A.

III).—VOTACIO de la Proposició no de Llei R.G.E. núm. 1799/88, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a programa de recuperació d'arxius fotogràfics, empadada en Comissió.

VI).—PROPOSICIO NO DE LLEI R.G.E. núm. 626/89, presentada pel Grup Parlamentari PSM-EEM, relativa a la presentació per part del Govern d'una Llei d'Unitats Mímines de Conreu a les Illes Balears.

V).—DICTAMEN de la Comissió d'ECONOMIA, HISENDA I PRESSUPOSTS sobre el PROJECTE DE LLEI de Taxes en matèria de Turisme i Carreteres (R.G.E. núm. 3048/88).

I.I.—PREGUNTA R.G.E. NUM. 822/89, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. LLORENÇ RUS I JAUME, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, bones tardes.

Començam el Plenari del dia d'avui al qual se'ls ha convocat, segons l'Ordre del Dia que se'ls ha repartit oportunament, començant pel punt I referit a preguntes.

Per formular la registrada amb el núm. 822/89, sobre el projecte de cultiu de blat de les Índies per al consum del ramat vacú, té la paraula el Diputat Sr. Llorenç Rus i Jaume.

EL SR. RUS I JAUME:

Moltes gràcies, Sr. President.

Sr. Morey, Sr. Conseller, la pregunta és clara, és a veure si continua endavant el projecte de cultiu de blat de les Índies que al seu dia ja va iniciar la Conselleria.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA

(Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President.

Efectivament aquest és un projecte que la Conselleria considera important per diverses raons, en primer lloc perquè seria la primera vegada que dins una illa podríem posar en contacte dos mercats diferents, el mercat de la producció i el mercat del consum, i a més crec que tots els estudis que ha fet la Conselleria demostren que aquesta és una bona solució per resoldre el problema de l'alimentació de fibra a partir de la tardor i l'hivern pròxim. Ens trobam amb una dificultat, en aquests moments, el dia d'avui, després de diverses reunions i després d'una actuació divulgadora jo crec que molt interessant de l'extensió agrària, hem aconseguit que es produeixin 3.334 tones de blat de les Índies, però la demanda dels ramaders és tres vegades aquesta xifra, són 9.000 tones, és a dir que ens trobam per davall de la capacitat de producció. A les darreres reunions que hem tengut a la zona

de Sa Pobla pareix que es desperta la inquietud dels productors i estam disposats a ajudar al tema de l'adquisició de la màquina de recol·lectar perquè els costos de producció resultin el més barats possible, una operació que malauradament només és pot fer a Mallorca, desgraciadament no es pot fer a Menorca, però creim que si arrencam per aquesta via començam un camí i rompem aquesta resistència que té el pagès de cultius vegetals a modificar les seves actituds.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Rus.

EL SR. RUS I JAUME:

Gràcies, Sr. President.

Satisfets de sentir que va endavant i sobretot, també coneixent aquestes dades, Sr. Conseller, d'aquesta necessitat que hi ha d'aquest tipus de blat. Ara bé, només dues premisses perquè quedi clar: Nosaltres entenem que ha d'intensificar l'explicació a tots els pagesos, perquè entenem que en certa manera hi ha una postura de silenci administratiu, si fos referent a l'Administració, en aquest cas és referent als pagesos, perquè creim, i vostè ho sap, que no hi ha hagut per ventura la contesta que en un principi fins i tot vostè hagués volgut, per tant en principi hi ha un cert boicot, si es vol dir així, de no contestar les famoses llistes que la seva Conselleria va iniciar. Per tant, perquè aquestes llistes s'omplin, ja que vertaderament és necessari, intensificar aquest aclariment a aquests pagesos perquè entenguin que això és una cosa bona i l'altra, a pesar que també sé que ho ha tengut en compte una mica, són el tema i factors, per exemple, del transport. Vostè sap que això en certa manera pot encarir, que pot ser una de les causes per les quals el pagès tenguí una certa por a afegir-se i posar el seu nom en aquesta llista, perquè li he de recordar una desagradable experiència... Turó, a Campos, fa un cert temps, ho dic perquè li quedi clar, no sigui cosa que això siguin causes que tenguin encara in mente els pagesos i que en certa manera no es vulguin apuntar a aquesta llista, que vertaderament és necessària.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA

(Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President.

Efectivament és aquesta la feina que ens pertoca fer, de divulgar, aclarir malentesos, possiblement els malentesos vénen per aquesta causa: abans de fer aquesta operació, òbviament vàrem fer uns estudis sobre cost de producció i en aquests estudis ens sortia que el cost de producció podia ser entre tres i quatre pessetes; clar, són costs de producció de finques experimentals molt preparades i els pagesos varen considerar que a ells els sortiria més car i al principi es va parlar d'un preu indicatiu de 5 ptes. per quilo i els pagesos es varen mostrar reticents, deien que a 5 ptes. el quilo no era rendable, per consegüent el que hem fet és treure tot preu indicatiu, que es vengui i el comprí al preu que s'ajusti i continuem amb la idea que nosaltres subvencionarem una pesseta per quilo el transport, de tal manera que el pagès vengui el producte ja en camió.

I.2.—PREGUNTA R.G.E. NUM. 823/89, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. LLORENÇ RUS I JAUME, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Per formular la pregunta registrada amb el núm. 823/89 sobre els ous enverinats amb la 4-aminopirina, té la paraula el Diputat Sr. Llorenç Rus i Jaume.

EL SR. RUS I JAUME:

Gràcies, Sr. President.

El nom et se'ls en du. La veritat és que la pregunta també és clara, en aquest cas més que res voldríem saber les mesures i control que ha fet aquesta Conselleria respecte d'aquests ous, atesa la seva perillositat, fins i tot que poguessin afectar la persona humana.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA

(Pere J. Morey i Ballester):

En primer lloc, dir que legalment és permès emprar ous enverinats per eliminar salvatgina, però sempre amb autorització expressa, la qual cosa no s'ha donat a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, no hem donat —i ho hem comprovat— cap tipus d'aquests permissos. La història comença quan amb un control rutinari de la Guàrdia Civil, a Madrid, s'atura un camió, després d'una denúncia de la institució Adena, s'atura un camió d'ous enverinats, s'inicia una investigació i apareix una empresa on es troben un milió d'ous enverinats. Les instruccions es varen passar al jutjat, el jutge va recollir tota la informació i entre aquesta hi havia el llibre de clients. Pel que nosaltres sabem varen entrar, com dic, il·legalment a Mallorca, perquè no hi havia permís, 14 caixes amb 4.680 ous enverinats amb 4-aminopirina, no 16 com ha dit la premsa. L'aminopirina és un producte molt tòxic, altament letal, totalment soluble en aigua i actua sobre el sistema nerviós; a Madrid ja es coneixen enverinaments de 4 voltors i una àguila imperial per aquests ous.

Nosaltres hem demanat a ICONA que en cas que tengués coneixement d'aquest llibre de clients i dels

qui aquesta empresa els va vendre aquestes partides, ens ho comunicàs perquè nosaltres prenguéssim les mesures adients de tipus sancionador.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Rus.

EL SR. RUS I JAUME:

Gràcies, Sr. President.

Sr. Conseller, és cert que aquí hi ha hagut persones i fins i tot una societat que han adquirit aquests ous, aquests ous són usats sobretot per vedats particulars, aleshores el temor és enorme. Jo no sé si des del punt de vista d'iniciativa o d'actuació d'ofici, jo crec que la seva Conselleria hauria de fer una espècie de sondeig o almanco una consulta a totes les associacions o vedats legals que hi ha actualment a Balears almanco per tal de conèixer quin tipus de verí, si n'usen, i quins són els llocs on normalment els solen col·locar, si la col·locació d'aquest verí es fa amb les mesures legalment establertes, amb els avisos corresponents, per tal d'evitar un perill latent, que en principi no coneixem que hagi tengut cap conseqüència, però que és permanent. Si a iniciativa d'aquesta Conselleria ja es fes aquesta feina, nosaltres entenem que almanco un tant per cent molt gros d'aquest perill seria evitat i almanco aquests vedats i aquestes associacions i aquestes persones estarien en comunicació i posarien en coneixement de la seva Conselleria i dels òrgans corresponents els llocs on s'ubiquen i quins tipus de verins s'utilitzen.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA

(Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President.

La Guarderia Forestal òbviament és alertada des que això va aparèixer a la premsa; si a nosaltres se'ns diu que en un lloc hi ha qualsevol tipus de verí, independentment del fet que sigui o no 4-aminopirina, jo repetesc que és il·legal en aquests moments, perquè nosaltres no hem autoritzat i la llei diu que s'ha d'autoritzar expressament, nosaltres no hem autoritzat, per consegüent és una infracció i nosaltres també volem dir que a les recents reunions del Consell de Caça, despusahir a Mallorca, ahir a Menorca i avui a Eivissa, s'han avisat totes les societats de caçadors que existeix aquest perill i que tinguin molt en compte que nosaltres perseguirem aquest tipus de coses.

I.3.—PREGUNTA R.G.E. NUM. 824/89, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. LLORENÇ RUS I JAUME, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Per formular la pregunta registrada amb el núm. 824/89 sobre la proliferació de l'hemorràgia vírica, té la paraula el Diputat Sr. Llorenç Rus i Jaume.

EL SR. RUS I JAUME:

Gràcies, Sr. President.

Aquesta pregunta, amb autorització del Sr. President serà retirada, atès que avui matí amb compareixença del Sr. Conseller s'han contestat tota una sèrie de mesures que anaven implícites amb aquesta pregun-

ta. Sobretot, es retira tenint la promesa formal del Sr. Conseller que les mesures de vigilància que ens ha expressat avui matí a la Comissió seran accentuades i que es farà un seguiment del tema.

Gràcies.

14.—PREGUNTA R.G.E. NUM. 813/89, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. JOAN FRANCESC LOPEZ I CASASNOVAS, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM-EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Retirada la pregunta núm. 3, passam a la quarta i darrera pregunta d'avui, registrada amb el núm. 813/89, sobre els 8 milions de la partida pressupostària de Cultura destinada a ajuts per publicar i editar les enciclopèdies de les Illes, té la paraula el Diputat Sr. Joan Francesc López i Casasnovas.

EL SR. LOPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President.

Al BOCAIB núm. 24 de dia 25 de febrer sortia una resolució de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports per la qual sortia a coneixement públic un Pla de Subvencions Singulares en matèria de llibres i biblioteques. Dins aquest Pla hi havia un punt III, que eren ajuts a enciclopèdies de les Illes, per al qual hi havia una partida pressupostària de 8 milions de pessetes. La pregunta és molt senzilla, demanem si a l'hora, avui, ja s'han distribuït els 8 milions i en definitiva com s'han distribuït.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar té la paraula la Consellera de Cultura, Educació i Esports, Sra. Maria Antònia Munar.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIO I CULTURA (M.ª Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President.

Sí, avui matí m'han comunicat que ja s'havia repartit per la Comissió Avaluadora i que el repartiment era 7 a Mallorca i 1 a Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LOPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President.

Si no m'equivoc, quan el Partit Socialista Obrer Espanyol va presentar una esmena en aquest sentit als pressupostos, la Ponència de Pressupostos la va desestimar, però en Comissió, després, en Comissió d'Hisenda es va recuperar aquesta esmena i va ser aprovada i en el seu concepte es deia que serviria per ajudar les enciclopèdies de Mallorca i de Menorca i també per promoure, si no n'hi havia, la d'Eivissa. En aquest sentit nosaltres continuem demanant si és possible conèixer els criteris amb els quals s'han distribuït aquests 8 milions de pessetes, 7 i 1, pel que veig.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIO I CULTURA

(M.ª Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President.

Sí, recordant el que vostè deia, realment el Grup

Parlamentari SOCIALISTA va presentar una esmena als Pressupostos Generals d'aquesta Comunitat, era la núm. 2430/88 i es demanava l'impuls a les enciclopèdies insulars en vies de publicació. Es va aprovar ja en Ponència, la Conselleria de Cultura, Educació i Esports va fer una convocatòria pública al BOCAIB, al núm. 24, de data 25 de febrer del 89, posant la Resolució de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports de dia 13 de febrer del 89 del Pla de Subvencions Singulares en matèria de llibre i biblioteca. Després, la Conselleria de Cultura, Educació i Esports va rebre dues peticions que complien els requisits d'enciclopèdies, una de Mallorca i l'altra de Menorca. Reunida la Comissió Avaluadora de Subvencions en matèria de Cultura el passat dia 20 de març, es va establir que de fer-se el repartiment pel nombre d'exemplars, en cas que fos aquesta la proposta que es decidís finalment, li corresponien a l'Enciclopèdia de Menorca 93.441 Pts. i establert el repartiment habitual entre illes, corresponien a Menorca 840.000 Pts.; això era motivat en primer lloc pel nombre d'exemplars, que són 220.000 fascicles mensuals en el cas de Mallorca i 2.600 mensuals en el cas de Menorca. Al final es va decidir que el repartiment fos de 7 a 1, primant l'Enciclopèdia de Menorca i superant aquesta Enciclopèdia en molt les ajudes de subvencions rebudes amb anterioritat. Li record que la quantitat per subvenció de l'any passat a l'Enciclopèdia de Menorca era de 700.000 Pts.

II.1.—MOCIO R.G.E. NUM. 781/89, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM-EEM, DERIVADA DE LA INTERPELLACIO R.G.E. NUM. 597/89, RELATIVA A LA POLITICA DEL GOVERN EN MATERIA DE TREBALL.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el punt I de l'Ordre del Dia, passam al següent referit a Mocions.

Per defensar la Moció registrada amb el núm. 781/89 subscripta pel Grup Parlamentari PSM-EEM i derivada de la Interpel·lació núm. 597/89, sobre la política del Govern en matèria de treball, té la paraula el Portaveu Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LOPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Després de 15 dies d'haver vist una interpellació respecte de la política de treball que en termes genèrics du a terme o no du a terme aquesta Comunitat Autònoma, és obvi que una de les propostes de resolució que el nostre Grup havia de presentar i presenta avui en aquesta Cambra és una constatació, senzillament constatar que l'article 12.7è de l'Estatut d'Autonomia, que permetria el desenvolupament reglamentari normatiu de la legislació laboral de l'Estat, aquest punt continua essent lletra morta tal com està ara el ritme, el nivell de transferències de competències a la nostra Comunitat Autònoma.

Constatar aquesta situació, obliga immediatament a demanar una actuació de l'Administració Autònoma davant l'Administració Central de l'Estat per tal de materialitzar aquesta funció executiva que ens correspon. La resposta probablement ja la sabem, però no s'ha de perdre per manca d'activitat i per manca de voluntat, atesa, a més a més, la gran importància de la temàtica que constatarem. Era el Ministre de Treball, el Sr. Chávez, qui recentment explicava que dins l'any 88 hi ha hagut un augment d'un 46 %, ho es-

ment de memòria, de sinistrabilitat laboral, d'accidents laborals constatats dins l'Estat Espanyol, almenys a nivell oficial, ja sabem que a nivell extraoficial n'hi ha molts més.

Aleshores, aquesta qüestió obliga a un augment de la funció inspectora, un augment de la funció inspectora, però, que no pot fer directament la Comunitat Autònoma, si que pot establir aquests vincles, aquests lligams de coordinació que d'alguna manera eren anunciats pel Conseller de Treball, Sr. Tur, en una intervenció que va fer dia 5 de maig del 1988 davant aquesta Cambra. En aquella intervenció, constatant un seguit de coses, es deia entre d'altres que a causa de la reiteració del tema per part del PSM-EEM, la Comunitat Autònoma anava vertebrant —llegeix textualment— aquesta Conselleria, i una de les coses de què parlava era de la necessitat d'informació. Deia «la información para nuestras islas es esencial, porque cuando llegan aquí con la ilusión de un trabajo prometido, quizá remitido, se encuentran con que si no lo obtienen la salida de nuestras islas es muy cara, cuesta mucho dinero y hay que saber estas cosas».

Es evident que no hi ha transferències econòmiques per dur a terme una política concreta de treball des de la seva Conselleria, però també és evident que la Conselleria de Treball, igual que la Conselleria d'Indústria i Comerç o igual que la Conselleria de Turisme, té uns pressupostos que degudament utilitzats poden servir per a la generació d'ocupació, poden servir a més a més per a una de les funcions bàsiques que creim que hauria de tenir l'Autonomia dins aquest camp tan important com és la necessitat d'establir una formació ocupacional, no em referesc a la formació professional reglada, sinó a la formació ocupacional que via INEM, Institut Nacional d'Ocupació, es pot anar establint i es pot anar fent. Sabem que les deficiències són múltiples, però d'açò en parlaré en el darrer punt d'aquesta intervenció.

Seria, però, hipòcrita, seria insuficient parlar de manca de competències en el primer punt sense fer referència a les possibilitats reals que tenim en aquesta Comunitat Autònoma per fer possible que la veu dels treballadors, que la veu dels sindicats concretament, tenguí presència, tenguí audiència en aquest Govern.

Què va succeir amb el Consell Econòmic Laboral? Recordin perfectament que a l'anterior Legislatura aquesta Cambra va aprovar la constitució d'un Consell Econòmic i Laboral. Entre les múltiples funcions que podia exercir aquest Consell, hi havia la de formular propostes al Govern o Conselleries referides a política social o laboral, així com informar sobre els projectes confeccionats pel Govern sobre aquestes matèries; hi havia la possibilitat d'elaborar dictàmens, resolucions, informes o estudis per iniciativa pròpia o a petició del Govern, del Parlament, en matèria laboral i social; hi cabia promoure les funcions de mediació i arbitratge, un punt fonamental que algunes Comunitats Autònomes han sabut exercir sense competències, substituint d'alguna manera les funcions de l'IMAC; hi cabia també rebre, si més no amb una periodicitat semestral, informació del Govern entorn a la situació econòmica de la Comunitat Autònoma i a les línies generals d'actuació del Govern en aquesta matèria; hi cabia, en definitiva, fer moltes coses, promoure la participació en congressos, conferències sobre qüestions laborals, etc.

I què s'ha fet? Jo crec que no és dir cap disbarat que el Consell Econòmic i Laboral va néixer mort, almenys quant a voluntat política d'actuació, i si va néixer mort no és estrany que la seva existència hagi estat senzillament un fantasma.

Tanmateix pensam que és increïble que si els treballadors tinguessin la possibilitat de dir, no tinguessin res a dir en aquesta Comunitat Autònoma sobre què succeeix a determinats sectors com Construcció, Hostaleria, Indústria, sobre el retorn a unes formes força endarrerides d'organització de treball. Sembla mentida que els treballadors no diguin —perquè no poden dir, òbviament— sobre el fet que en molts casos passa en augment de la productivitat del treball o per dir-ho més clarament amb un fort augment de l'explotació del treball, amb la sinistrabilitat laboral que du en conseqüència. Tal volta no sabrien dir res els treballadors en aquests fòrums participatius sobre els tractes especials que es reserven als joves que entren a un lloc de treball precari, o sobre la discriminació de les dones, o sobre les velles i noves fórmules de perillositat en l'organització de la feina? La monotonia, la parcialització, la segmentació en les funcions dins la cadena productiva, el ritme de treball; cal anar al tall a veure com es fa feina avui en dia en la construcció a les nostres illes i no és estrany veure després la sinistrabilitat laboral.

El nostre Grup que ha crescut sempre que l'Autonomia hauria de ser un factor d'aprofundiment en la democràcia. Nosaltres, des de l'esquerra, sovint hem dit i repetim l'advertència que la societat de lliure mercat, de liberalisme sense correctius, no pot ser un camp de batalla sense àrbitres. Dins aquest camp, si no hi hagués arbitratges, els grans poders i decisions vendrien donats per uns grups restringits, jo crec que vénen donats per uns grups restringits, potser d'industrials, d'hotellers, d'homes de finances, de polítics, però fora, lluny dels lligams de control democràtic. La qüestió de fons és aquí i ara com es desenvolupa l'article 9 de l'Estatut d'Autonomia, convé que recordem l'article 9, parla que entre les institucions d'autogovern cal promoure la participació dels diversos sectors dels ciutadans de les Illes Balears en la vida política, cultural, econòmica i social.

Per a nosaltres és una gran assignatura pendent d'aquest Govern. És necessari un Govern Autonòmic no sols elegit democràticament, sinó que tenguí un capteniment democràtic en totes i cadascuna de les seves actuacions, que sigui capaç de dialogar no unilateralment sempre amb els mateixos, sinó amb la diversitat d'agents socials per sortir de la miopia de veure sempre la realitat a través d'ulleres depredadores que viuen i engreixen del lucre immediat sense veure més enllà del nas, de la llargària del nas, que és ben poc. Cal parlar menys amb els cowboys, que són els bons de les pel·lícules, que sempre guanyen, i parlar molt més amb els apatxes, els qui solen ser espoliats, amb els qui sempre perden, amb els qui tard o d'hora en són perjudicats i fer front així d'una manera més equilibrada als problemes de la cohesió econòmica, als problemes de la superació i no a l'agreuament dels desequilibris territorials i de les deseconòmies.

Es parla molt avui, que ja som gairebé en una situació preelectoral europea, i es parlarà més encara en el futur de l'espai social europeu; açò, entre nosaltres, no hauria de ser un mot de la retòrica, sinó una idea, aquest espai social europeu, que impulsi la definició de regles comunitàries i dels drets dels ciutadans.

dans universalment reconeguts pel que toca a treball, a informació, a formació, a la salut, a l'organització sindical, a la igualtat d'oportunitats. Nosaltres creim que cal acabar amb la idea, estesa avui en dia desgraciadament, que les institucions d'autogovern a les Illes Balears són quelcom hostil als treballadors i alienes al procés de creixement democràtic. Nosaltres volem també que l'autogovern serveixi a un nou i decisiu paper dels Sindicats; essent ben conscients que Autonomia i Democràcia Sindical van paral·leles, nosaltres voldríem veure construir una relació positiva des de la Comunitat Autònoma amb el conjunt del món sindical i, cal dir-ho així, ni al Consolat de Mar ni al Parlament no han de contar sols els «lobys» de capital inversor de grans empreses, sinó que més tost s'hi hauria d'arrelar un nou pluralisme i una nova manera de participació social on comptin els sindicats, les associacions de joves, de dones, de treballadors autònoms, de cooperatives. Hi ha una gran tasca a fer que no implica cap inversió econòmica, que implica només voluntat política, que implica fins i tot jo diria que complir les resolucions que aquest Parlament ha aprovat en el seu dia i entre aquestes recordem que tenim un gran tema pendent, el Consell Econòmic i Social.

El nostre Grup va fer una proposta concreta que va ser desestimada perquè agreujava, deien, acollint-se a una clàusula reglamentària, el pressupost de la Comunitat Autònoma, però es va anunciar que es presentaria una proposició, un projecte de llei per part del Govern. Aquest projecte de llei no s'ha presentat, nosaltres creim que ja és ben bé hora que es presenti i no perquè creguem que el Consell Econòmic i Social sigui un remei als problemes que tenim a la Comunitat Autònoma, però sí que creim que és importantíssim que aquí i ara es discuteixin les opcions econòmiques, que es formalitzin convenis col·lectius amb coneixement mutu, que s'imposin en definitiva unes relacions laborals a través dels agents socials que en són els responsables.

Vull assenyalar també i amb açò acab, Sr. President, que el Consell de Turisme, una de les bases també fonamentals perquè és el sector més important, sense cap dubte, a hora d'analitzar el producte interior brut de la Comunitat Autònoma, el turisme, aquest sector necessita que la interlocució no sigui únicament, unilateralment, l'empresarial. Ja tenim proves concretes, no cal remetre'ns a les reunions de Calvià succeïdes el mes d'agost passat, cal ara complir allò que dia 5 de maig del 1988 aprovàvem com una resolució d'aquest Parlament, la constitució del Consell de Turisme.

I finalment, el tema de formació ocupacional. Si vostès fossin capaçs, senyors del Govern, de reunir en una sola taula les diverses polítiques sectorials en matèria de formació ocupacional, jo crec que sense cap dubte no només farien un bé a la mateixa formació ocupacional, sinó que complirien les directrius que la Comunitat Europea ha donat en aquest aspecte. Jo només vull recordar que pròximament Espanya entrarà dins la Comunitat Econòmica Europea amb plenes condicions i aleshores la qualificació laboral dels ciutadans de les nostres illes no ha de convertir-se en subalterna en els llocs de treball que puguin ocupar els ciutadans d'aquest mercat únic europeu.

Pensem, idò, que la Moció té una doble vessant, però que es complementen l'un amb l'altre i seria hipocresia votar-ne un i no l'altre.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Portaveus dels Grups Parlamentaris que vulguin intervenir?

Per part del Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr. Carles Ricci.

EL SR. RICCI I FEBRER:

Gràcies, Sr. President.

Només per anunciar que indiscutiblement donarem suport al punt núm. 1, suport molt necessari perquè indiscutiblement, com deia abans, és una necessitat que comencem a tenir vertaderament autonomia i que aquesta autonomia pugui ésser desenvolupada.

Sobre tots els altres punts que el Sr. López Casanovas ha parlat, sols hauria de dir, com ell ha dit molt bé, que no es pot dir una cosa sense l'altra, però que tampoc no es pot fer una cosa sense l'altra, per tant no es pot fer la segona si no hi ha la primera. La realitat és que en tot cas serà una necessitat de pressupost, com hem dit moltes vegades, i que ha de ser vertaderament aquest Govern, aquesta Autonomia la que faci dur aquest programa, la que juntí les parts socials amb el Govern, tots plegats, perquè el que tenim avui en dia no ens agrada, almanco puc dir que a mi no m'agrada, com el cas directe i podríem parlar-ne de les escoles professionals, que sí n'hi ha i sí existeixen i que per descomptat no donen res de cara al futur de la nostra gent, més aviat en surten allòs que no estan preparats, que ni tan sols les empreses els donen cap mèrit per haver anat a escoles professionals i tenim el cas de Ciutadella mateix, on fins i tot algunes desapareixen, com és el cas dels que van a escola per aprendre de fer sabates o de talladors i al final surten d'allà allòs que saben molt manco que els que han estat a la banqueta al costat d'un altre senyor que almanco els ensenya a treballar. La realitat és que, açò sí que és veritat, és una necessitat d'ajudar perquè la nostra joventut, els nostres treballadors demà siguin gent qualificada i no s'ha d'esperar quan ens vinguin les coses fetes des de fora sense saber vertaderament el que passa aquí i quines són les nostres necessitats.

Per tant, insisteixo, sí que hem de fer tot açò i ho hem de fer nosaltres, ho hem de programar nosaltres, però serà quan vertaderament tinguem l'oportunitat de fer-ho i per açò dic donem suport al primer punt i no als altres.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el Portaveu Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President.

Una vegada més, com a qüestió prèvia, jo voldria dir que nosaltres volem lamentar que no hi hagi hagut una postura del Govern davant la Moció, perquè per als Grups Parlamentaris és bastant més senzill prendre postura si el Govern ha fet pronunciament sobre una moció, perquè hi poden haver algunes argumentacions del Govern a les quals poden ser sensibles els Grups Parlamentaris, però en fi, ja ens hem acostumat una mica al fet que el Govern no prengui posició davant mocions que l'obliguen o que l'impliquen.

Nosaltres en principi donarem suport al punt primer de la Moció del Grup Parlamentari PSM-EEM. Evidentment no es tracta només d'un compliment de

l'Estatut, amb el qual el CDS sempre estarà d'acord; tot allò que signifiqui estimular l'aplicació real del contingut estatutari mereixerà el nostre suport, entenem que una de les grans qüestions pendents del nostre Estatut és que no s'ha desenvolupat fins a les seves vertaderes possibilitats i encara que l'article 12.7 de l'Estatut d'Autonomia condicioni l'exercici de les funcions executives en matèria de legislació laboral als termes que estableixin les lleis i normes reglamentàries de l'Estat, el fet que l'Estat d'alguna manera obligui o digui, sobre aquest desenvolupament, de crear les possibilitats perquè les funcions executives siguin assumides per les Comunitats Autònomes, això no pot significar la paralització de la instrumentació d'alguna cosa que és prevista en termes bastants clars com a competència de funció executiva dins un Estatut amb rang de llei orgànica.

Per tant, excepte una matisació que nosaltres entenem que és innecessària en l'enunciat del punt primer de la Moció, que són les dues necessitats urgents que assenyalava a títol d'explicació al final del seu enunciat, que parla de la formació ocupacional i salut laboral, són dos objectius importants, però evidentment no són exclusius ni excloents de tots aquells en els quals la Comunitat Autònoma pot prendre part.

En relació amb el punt segon, el CDS ha reiterat i també s'ha manifestat sempre absolutament a favor d'urgir la constitució del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears. Nosaltres votarem, per tant, a favor d'aquesta exigència, però volem deixar assentat un clar matis respecte dels punts següents, dels punts 2.2 i 2.3. Efectivament, el Consell Econòmic i Social no és només una conveniència per trobar un fòrum de trobada, de diàleg i d'enfrontament d'interessos i punts de vista divergents, sinó que també significa un pas molt important de cara a passar d'una situació de democràcia formal a una situació de democràcia real, de traduir i profunditzar l'esperit d'un Estat democràtic de dret dins una Democràcia socialment activa i realment participativa, però ens preocupa molt la constitució d'instruments, d'assessors, de consells d'assessors parcials, sectorialitzats, que no siguin suficientment ben incardinats dins el Consell Econòmic i Social. La constitució del Consell Assessor de Turisme, com la dels Consells Assessors de qualsevol altra naturalesa que es creïn, que signifiquin un lloc d'encontre d'interessos socials, econòmics, d'interessos generals, d'interessos del que pugui ser la vida social organitzada, tenim por que una excessiva sectorialització d'aquests Consells Assessors signifiqui caure dins una patologia d'aquesta sectorialització, que és la mateixa corporativització també a nivell social; que tinguem un Consell de Turisme on només les persones directament afectades pel sector turístic hi participin dels dels diferents punts de vista, però som dins una economia de cada vegada més interrelacionada, som dins una societat que també s'interrelaciona i per tant no voldríem veure la proliferació de petits consells sectorials al marge d'aquest Consell Econòmic i Social, al marge d'una organització que faci d'aquests consells seccions o algun tipus de comissions, en definitiva d'organitzacions de subordre, però incardinats dins aquest mateix Consell Econòmic i Social. Aquesta és una postura que ja hem manifestat en distintes ocasions i per tant nosaltres estam d'acord amb la creació del Consell Econòmic i Social i no tant amb l'enunciat que ens proposen en relació amb el Consell de Turisme i amb el Consell de la Formació.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Transports i Treball.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I TRANSPORTS
(Pio Tur i Mayans):

Gràcies, Sr. President.

En primer lloc voldria dir que el punt primer d'aquesta Moció no podem fer altra cosa que estar-hi d'acord, perquè com és lògic feim una actuació tendent al fet que per part del Govern de l'Estat es determini l'àmbit competencial que correspon a la funció executiva sobre la legislació laboral de l'Estat i a més, també, amb aquesta petició hi va inclosa sempre la transferència immediata del Gabinet d'Higiene i Seguretat en el Treball.

Quant als altres dos punts del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears, és una qüestió que és evident que des d'un punt de vista teòric és molt necessari, reconeixem la seva capacitat de fer que els diferents agents socials puguin expressar els seus punts de vista, però precisament, com ha alludit molt bé el Diputat Lopez Casanovas, l'any 86 es va constituir per Decret el Consell Econòmic i Laboral i aquest Consell Econòmic i Laboral no ha pogut actuar, no ha pogut demostrar la seva eficàcia a causa de problemes de representativitat dels components que l'assenyalaven. Jo crec que tots els Srs. Diputats d'aquesta Cambra saben que en aquest moment encara hi ha dificultats de representativitat de diverses entitats socials i econòmiques de Balears i que en aquest moment són als Tribunals.

Sí, repetesc una vegada més davant aquesta Cambra, el Govern Central no ha pogut encara fer la constitució i posar en funcionament a nivell estatal el Consell Econòmic i Social, crec que ens podem adonar que les dificultats pràctiques que això té són moltes i que la nostra competència actual és una competència executiva sobre una actuació laboral que correspon a l'Estat i que per tant és en certa manera subsidiària d'aquella. Això és el motiu perquè no puguem en aquest moment tenir un funcionament d'aquest aspecte social que es integrador de les diferents entitats i crec que a pesar que lluitam i tenim contactes amb les diverses representacions sindicals, socials i econòmiques de Balears, per part del Govern, encara no haguem arribat a una maduració suficient, però si aquesta Cambra ho decidís nosaltres intentaríem complir el millor possible aquest requeriment.

Quant al Consell de la Formació, puc dir el mateix. La competència que tenim i els mitjans per actuar sobre la formació ocupacional són tan escassos i tan petits que no podem encara fer la labor aglutinadora que creim que s'ha de realitzar en aquest camp. No obstant això, no crec que es pugui dir que no hem fet res, ja que hem treballat en diverses activitats de tipus d'autoformació, en el Decret que recentment va publicar el BOCAIB hi ha un Decret on es distribueixen les ajudes per a autoformació i en aquest moment ja s'ha aprovat pel Consell de Govern i és en fase d'anar a concurs un estudi que consideram molt important, que és un estudi de viabilitat i de les possibilitats d'un pla de foment i desenvolupament del corporativisme i de l'autoocupació juvenil. Jo crec que són actuacions que s'han de fer dins el marc de la legislació i de l'actuació laboral que fa l'Estat i que mentre el Govern Central no tenguí una línia clarificada, tant en la seva actuació amb el Pla d'Ocupació Juve-

nil com en la seva elaboració de la conformació i actuació del Consell Econòmic i Social, crec que és prudent atendre's a aquelles paraules que va dir fa onze dies el Professor Fuentes Quintana quan li varen donar el premi *Príncipes de Asturias* de Ciències Socials; va dir que «sobre el paro juvenil o el control de gasto público debe haber un consenso político y social como en el terrorismo».

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Martín Peregrín.

EL SR. MARTÍN I PEREGRIN:

Gracias, Sr. Presidente.

Iba a manifestar en principi, Sr. Quetglas, que estava totalment d'acord amb lo que usted decía, era necesario oír la voz del Gobierno sobre este asunto; afortunadamente, aunque no estemos de acuerdo con lo que acaba de decir el Sr. Tur, la hemos oído.

En cuanto a la Moción propiamente dicha, el Grupo SOCIALISTA anuncia que votará a favor del punto 1 y del punto 2 en los apartados 2.1 y 2.2 y se abstendrá en el 2.3.

Votaremos a favor del punto 1, porque en efecto tenemos conciencia y además creemos que ya es necesario que el Gobierno de la Comunidad Autónoma no se excuse en su inactividad política y en su falta de acción política en estos temas con la argumentación y la cantinela de siempre, no tenemos competencias. Mire usted, Sr. Tur, ustedes tienen competencias para ejercer una acción política en materia laboral y tienen competencias a través de una decisión de la propia normativa que existe en España en diversos textos sobre temas de seguridad e higiene en el trabajo, empezando por el Estatuto de los Trabajadores, que compromete a trabajadores y a empresarios; siguiendo con la Ordenanza de Seguridad e Higiene en el Trabajo y terminando por el texto constitucional en el artículo 40.2, cuando dice que todos los poderes públicos, todos, tienen la obligación de fomentar una política de formación y de readaptación, así como de velar por la seguridad e higiene en el trabajo. Si ustedes no tienen la función ejecutiva transferida, lo que sí tienen es una posibilidad de actuar políticamente y de coordinar con la Administración del Estado, y de verdad le digo que no tenemos conocimiento de que efectivamente esa colaboración haya sido propuesta como corresponde por la Comunidad Autónoma a la Administración del Estado. Es más, en materia de seguridad e higiene podría llevarse a cabo una campaña y debería llevarse a cabo una campaña institucional entre las Administraciones Públicas implicadas que concienciará a todos los sectores implicados en este gravísimo problema, como muy bien ha dicho el Sr. López Casanovas. Este gravísimo problema se solventa no sólo con medidas de inspección, es decir, represoras, sino a través de medidas de prevención, informando y formando a los sectores implicados, la Comunidad Autónoma tiene mucho que decir y tiene mucho que hacer en esta cuestión.

En cuanto a los puntos 2.1 y 2.2 de la Moción presentada por el PSM-EEM no tenemos inconveniente en apoyarlos partiendo de la base, y desde el momento que fueron aprobados en el Debate que hubo sobre Política General del Gobierno el día 5 de noviembre de 1987, que esto es un mandato como otros tantos, una re-

solución que no ha sido atendida por el Gobierno, que han pasado con suficiencia los plazos y que todavía estamos esperando que se nos diga por qué razón no se han cumplido y cuáles son los motivos por los que se ha retrasado. En consecuencia, no es apoyar algo que se haya presentado de nuevo, sino ser consecuentes con nuestras propias resoluciones adoptadas por este Parlamento.

En lo que se refiere al punto 2.3, nosotros entendemos y comprendemos también los argumentos que el Sr. Quetglas ha dado en este sentido; es peligroso y hasta cierto punto precipitado ir constituyendo una serie de organismos que pueden escaparse de las manos y alcanzar objetivos totalmente contrarios a lo previsto, es decir, difuminar las responsabilidades y a la hora de concretar actuaciones encontrarnos con una multiplicidad de órganos decisorios o por lo menos consultivos que puedan desviar el asunto y el objeto del mismo.

Por último, Sr. Conseller, recordarle que cuando usted hablaba de que no se constituía o no funcionaba el Consejo Económico Laboral, que como elemento anticipador del Consejo Económico Social que aquí se pide decía usted que no había podido actuar por problemas de representatividad, creo tener información suficiente de que el problema de representatividad no se plantea en la patronal ni se plantea en las centrales sindicales que todos sabemos que son más representativas en esta Comunidad, CCOO y UGT, sino que se plantea en relación a una central sindical, se la voy a decir con nombres y apellidos, la USO, que existe al parecer determinado interés por parte del Gobierno de la Comunidad Autónoma que esté presente sin que concurran en ella las condiciones legales de representatividad, y claro está, si por parte del Gobierno se pretende crear una cortina de humo y decir que tiene que estar representada una Central que no tiene la mayoría adecuada para legalmente ostentar dicha condición, es verdad que hay problemas para constituir el Consejo Económico, pero no problemas de los agentes sociales, sino problemas que crean ustedes y no sabemos por qué razones.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseiler de Transports i Treball.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I TRANSPORTS (Pio Tur i Mayans):

Gràcies, Sr. President.

Quisiera replicar al Sr. Martín Peregrín en el sentido de que la Conselleria ha pedido en diversas ocasiones, y puedo demostrárselo documentalmente cuando tenga la amabilidad de visitarnos, ha requerido que se contestara a la representatividad que tenían diversos organismos —sindicatos, patronales, etc.— y que no es sólo USO, hay otras.

En cuanto al arbitraje que nos pide el Sr. Martín Peregrín, es verdad que sería una cosa estupenda y que nosotros agradeceríamos mucho, pero lo que pasa es que no somos los árbitros y con ello contesto también al Sr. López Casanovas. Los árbitros son otros, hay árbitros, pero son otros todavía.

Había una última cuestión que quería matizar y es que es verdad que nos ha acusado indirectamente o directamente de no ejercer una acción social o política y puedo decirle que esto tampoco es cierto por cuanto la Conselleria está en cada momento y en mu-

chas ocasiones contactando con sindicatos, patronales y todas las fuerzas sociales que quieran contactar con nosotros. Por ejemplo, respecto al Gabinete de Higiene y Seguridad en el Trabajo, es verdad que hace unos meses el Gabinete de Higiene y Seguridad en el Trabajo y nuestra Conselleria intentaron llegar a un acuerdo para hacer una campaña de información y prevención de accidentes, pero le puedo decir que en la propuesta del Gabinete de Higiene y Seguridad en el Trabajo del Ministerio de Trabajo y Seguridad Social del Gobierno Central se nos ofreció la colaboración, pero que nosotros debíamos pagar 8 millones de pesetas de los que la Conselleria no disponía en aquel momento y por tanto esta propuesta que en sí nos parecía excelente y admirable, como comprenderá el Sr. Martín Peregrín no pudo llevarse a efecto, lamentándolo mucho.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Martín Peregrín.

EL SR. MARTÍN I PEREGRIN:

Gracias, Sr. Presidente.

Es decir, que usted acaba de reconocer expresamente que es un problema de falta de voluntad política; que se materializa en dinero, desde luego, pero de falta de voluntad política. Usted tiene un presupuesto suficientemente dotado de dinero para poder atender estas situaciones, que por qué no puede disponer de él o dónde ha ido, esa es otra cuestión, pero creemos que después del presupuesto que se aprobó en relación al ejercicio presente, la Conselleria de Treball tiene suficiente dinero como por lo menos haber atendido parte de la propuesta y ejercer esa acción política de la que le acusamos nosotros de no haber ejercido.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Diputat Sr. Ribas De Reyna.

EL SR. RIBAS I DE REYNA:

Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados.

Yo tengo que decirles sobre la Moción que yo creo que hablamos el otro día suficientemente y ya sabíamos de antemano que venía la Moción del Trabajo. Hay una serie de puntos, en el primer punto hay una cosa que me alegra enormemente, a mí personalmente y a mi Grupo, que sea toda la Cámara que apoye una de las transferencias que estamos solicitando y que está solicitando el Gobierno, y esto es importante y algo hemos avanzado, nos hemos encontrado con que todos los grupos políticos por primera vez estamos apoyando una transferencia y esto es interesante, evidentemente.

En el segundo punto vamos a votar, también por la misma evidencia que decimos que sí al nº 1 vamos a decir no al nº 2 y vamos a decir no al nº 2.1, al 2.2 y al 2.3 y voy a explicar por qué.

Aquí se han sacado una serie de cuestiones, por ejemplo la del Gabinete de Higiene del Trabajo. La Comunidad Autónoma no tenemos transferencias, las transferencias las tiene el Estado y normalmente cuando se está hablando aquí de dinero, que se ha hablado de dinero, que si las transferencias, que si tiene dinero, el Gabinete ha ido de mal en peor y me explico. Un Gabinete que está formado con fondos del Estado,

que pagamos todos los españoles, debería ser un Gabinete que funcionase perfectamente y saben todos ustedes que hay verdaderos problemas técnicos para poder recibir y ver a toda una serie de gente porque no hay posibilidad, que se están quejando constantemente. Si este Gabinete no lo puede llevar la Administración del Estado, que lo entregue a la Comunidad Autónoma y yo le garantizo que va a funcionar perfectísimamente y que lo haremos bastante mejor, y además nos vamos a gastar menos dinero del que actualmente se está gastando con el Gabinete Técnico que no funciona.

En los demás puntos yo le diría que esto ya no viene de ahora, esto ya viene de lejos, yo recuerdo y quizás, Sr. Presidente, que fue el año 82 o el 83, con motivo del artículo 143 de la famosa LOTRABA y LOTRACA en la cual no nos dieron las competencias pertinentes y pasó lo que tenía que pasar, que ya lo dijimos entonces, por supuesto, estamos únicamente repitiendo una vez más que el tema de las transferencias no funciona.

Por todo esto yo creo que es clara nuestra posición; estamos contentos, repito, que todos pidamos las transferencias y que cuanto antes las tengamos será mucho mejor para todos.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. López i Casanovas.

EL SR. LOPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President.

En primer lloc, agrair aquest suport unànime al primer punt, perquè pens que alguna cosa canvia en aquest Parlament i ens felicitem que sigui una Moció nostra la que ho propiciï. Constatada una necessitat, el vot no és només una qüestió de veure qui té la competència, sinó una qüestió d'anàlisi de la realitat concreta, açò és bo.

Al Sr. Ricci només dir-li senzillament que la segona cosa, el segon punt de la Moció es pot fer perfectament sense que hi hagi ni una sola competència, tant és així que aquesta Cambra per unanimitat, amb el seu vot també, òbviament de tots els presents, va aprovar dia 5 de novembre, com ha recordat el Sr. Martín Peregrín, una resolució que instava el Govern a crear el Consell Assessor de Turisme i han passat molt més de sis mesos i el Govern no ha comparatut per explicar per què no havia complert aquesta resolució aprovada per unanimitat.

Per tant, jo he de dir també al Sr. Ribas de Reyna, aprofitant ara el tema, que no és «por la misma evidencia que decimos sí, decimos no al segundo punto»; la mateixa evidència potser és que el primer punt no implica directament el Govern de les Illes Balears, al qual vostès donen suport, i el segon punt sí que l'implica i d'una manera ben directa. Per açò els punts n.ºs. 1 i 2 del segon apartat insten a complir coses ja aprovades i fixen una limitació de temps, en el termini de tres mesos i sense més dilacions en el segon cas. I per què, sense més dilacions en el segon cas? Perquè dia 30 de novembre del 1988 el Conseller de Turisme ja havia dit en aquesta Cambra que era un tema que haviem de resoldre en un temps prudent i fins i tot s'atrevia a dir que en un termini d'un mes o dos l'haviem de resoldre, però som dia 30 de novembre del 88 quan deim açò i avui som dia 18 de maig del 1989 i no ha passat absolutament res.

En el tema profund d'aquestes qüestions, però, no es tracta tant de fomentar a través d'aquests consells sectorials el corporativisme, com amb un lapsus linguae que hem de disculpar ha dit el Sr. Conseller, sinó més tost d'afavorir precisament aquest consens polític i social del qual parlava Fuentes Quintana. Faig meua la seva cita i deman: O és que la política turística de la Comunitat Autònoma no necessita el consens polític i social, no només dels empresaris, que crec que hi és, sinó també dels treballadors organitzats sindicalment? Amb açò no feim més que complir —efectivament, Sr. Quelgas— aquest propòsit de democràcia avançada que hauria de ser nord i guia de l'actuació d'un Govern autonòmic o de qualsevol Govern.

Quant a la formació ocupacional, un tema que lamentablement no sortirà aprovat avui, és una aspiració sindical reunir en una sola taula les polítiques del foment de l'ocupació. Per què? Primerament perquè a través d'una elaboració unitària es podria obviar aquesta disgregació, aquesta dispersió que veim de convenis amb UGT, amb USO, amb CCOO, amb la PIME, amb la CAEB per tal de realitzar polítiques que són insuficients i que, a més, pateixen d'un greu dèficit, la manca d'avaluació dels resultats. A través d'aquestes taules, es diguin Consells Generals o es diguin el que vulguin, açò és igual, l'important és l'organisme, es podria fer possible una major eficàcia, una major rendibilitat d'aquestes polítiques que sectorialment no ser-veixen.

Finalment, només acabar dient que efectivament la funció executiva es pot exercir ja des d'avui en mol- tíssimes coses i que no són funcions només col·legia- des les que faran possibles els arbitratges; em per- meti aquest joc de paraules, Sr. Tur, els àrbitres per ar- bitrar futbol necessiten estar col·legiats, però el paper d'arbitratge que podria fer la Comunitat Autònoma de les Illes Balears com ha fet, per exemple, el seu dia, un Consell de Treball, és un paper subsidiàriament substitutori de l'Institut de Mediació i Arbitratge, l'IMAC en definitiva. Tot açò és possible i nosaltres hem instat perquè és faci, lamentablement sembla que aquest punt darrer no es farà; gràcies pel suport als altres punts.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat d'aquesta Moció, passam a la vo- tació. Del sentit expressat pels Srs. Portaveus en el de- bat, pareix que es vol que es votin per separat no no- més els conceptes, sinó també els subconceptes, supòs que anirà bé a 2.1, 2.2 i 2.3.

Deman, idò, a les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor del punt primer de la Moció del Grup Parla- mentari PSM-EEM que acabam de debatre, si es vo- len posar drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat per unanimitat de la Cambra.

Passam a votar l'apartat primer del punt segon, que només diu 2.

Per tant, Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquest apartat, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen po- sar drets?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 24. Vots en contra, 26. Abstencions, 1. Queda rebutjat el punt que

acabam de sotmetre a votació.

Passam a votar el punt 2.1.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 23. Vots en contra, 26. Abstencions, 1. Queda rebutjat el punt 2.1 que acabam de sotmetre a votació i passam a votar el següent, 2.2.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Moltes grà- cies.

Resultat de la Votació: Vots a favor, 21. Vots en contra, 26. Abstencions, 3. Queda rebutjat també el punt que acabam de sotmetre a votació i passam a votar el punt 2.3.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Moltes grà- cies.

Resultat de la Votació: Vots a favor, 3. Vots en contra, 26. Abstencions, 21. Queda rebutjat també el punt darrer, 2.3, que acabam de sotmetre a votació.

II.2.—MOCIO R.G.E. NUM. 787/89, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, DERIVA- DA DE LA INTERPEL·LACIO R.G.E. NUM. 602/89, RE- LATIVA A LA POLITICA FERIAI DEL GOVERN DE LA COMUNITAT AUTONOMA.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al debat de la Moció registrada amb el núm. 787/89, subscrita pel Grup Parlamentari SOCIA- LISTA, derivada de la Interpel·lació núm. 602/89 so- bre política ferial del Govern de la Comunitat Autò- noma.

EL SR. VALENCIANO I LOPEZ:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Manca de regulació en el sector, manca de previ- sió en el sector i polèmica i dubtosa actuació del con- sorci IFEBAL foren els motius pels quals el Grup Par- lamentari SOCIALISTA interpellà el Govern. Interpel- lació que, més que debatuda, podríem dir que va ser vista per aquesta Cambra, ja que el Govern no trac- tà de la regulació del sector, no parlà de quines són les línies estratègiques de la política ferial i no respon- gué satisfactòriament, oportunament, als dubtes exis- tents sobret aquest consorci, sobre aquest nebulós consorci que resulta ser IFEBAL.

«Es ver que tenim competències i no hem fet cap regulació del sector», va dir el Conseller en el passat Plenari, quan vam tractar aquesta Interpel·lació de política ferial i si de bon de ver aquest Parlament creu que és important donar suport a aquests esdeveni- ments firals, a aquests certàmens firals, a les institu- cions firals, no hauríem de fer una regulació d'aquest sector? Si volem donar un impuls a les fires comer- cials, als certàmens comercials, no els hem de regu- lar? Si aquest Parlament, si les institucions de la Co- munitat Autònoma ajuden les institucions firals, aju- den les entitats organitzadores de certàmens, entitats

sense ànim de lucre, no han de ser regulades per la nostra Comunitat Autònoma? Si volem desenvolupar un bon sector ferial, amplificar la política ferial, no ho hem de fer en un marc que sigui adaptat a la nostra realitat illenca? O és que hem de renunciar a tenir un mecanisme que estimuli, que serveixi per estimular, per establir un sistema d'ajudes clar en el sector? O és que hem de renunciar a tenir un marc que reguli els possibles convenis que hi hagi entre la Comunitat Autònoma, entre els Consells Insulars, entre els Ajuntaments i les institucions firals? Convenis que sense cap dubte anirien dirigits, anirien encarrilats a guiar aquestes fires i aquests certàmens que es fan actualment. Es tracta, Srs. Diputats, senzillament de definir, es tracta de confeccionar el marc adequat a fi que la política comercial illenca pugui complir millor les seves finalitats.

Quins són els sectors que hem de fomentar? Cap on hem de dirigir prioritàriament els nostres esforços? Va ser manifest i notori en el passat debat que no hi havia criteris d'actuació, va quedar palès que no s'havia plantejat la necessitat de saber on dirigir els esforços; com va dir precisament el representant del CDS, quedà clar que no s'han determinat els sectors econòmics estratègics a promocionar. Srs. Diputats, creim que sí que és interessant saber què és el que ens interessa promocionar, és interessant conèixer el que és més útil fomentar i crec, Srs. Diputats, que és innecessari abundar més en aquesta qüestió, però sí que és imprescindible que el Govern d'aquesta Comunitat Autònoma elabori un estudi sobre els sectors econòmics la promoció dels quals sigui d'interès.

Recinte ferial definitiu, se n'ha parlat molt, s'han vessat rius de tinta des de fa mesos, fins i tot des de fa anys; ja és hora que aquest Parlament, Srs. Diputats, conegui quina és la vertadera intenció del Govern, hem de saber si es tracta d'una cosa realment seriosa o bé es tracta d'un altre boirós pla, d'aquests als quals ja ens han acostumat, pla que va canviant dia a dia, que va canviant cada mes. Per això precisament nosaltres demanem al Govern que presenti en aquesta Cambra, que presenti aquí aquest estudi de viabilitat del recinte ferial definitiu.

El quart i darrer punt d'aquesta Moció, Sr. President, fa referència al polèmic consorci IFEBAL, consorci que vull recordar als Srs. Diputats que segons les dades a dia 30 de novembre de l'any 1988 es trobava tècnicament en suspensió de pagaments, consorci que sense incrementar el seu personal augmentà les seves despeses en un 60 % l'any 89, consorci que fins el dia d'avui ha obstaculitzat qualsevol tipus d'informació. Ja és hora, Srs. Diputats, que en aquesta caixa negra de la nostra Autonomia hi doni la llum, ja és hora que aquest Parlament encengui la bombilla clara en aquesta cambra fosca de la Comunitat Autònoma, és hora que s'obrin les finestres d'aquesta cambra fosca que ha estat fins ara IFEBAL, que és encara IFEBAL; és hora, Srs. Diputats, que aquest Parlament reguli adequadament aquest consorci.

I per concloure, Sr. President, Srs. Diputats, en el fons el que debatem aquí avui és una cosa ben clara i ben senzilla, és si el Govern ha de continuar com fins ara, si ha de continuar com ens va explicar el Conseller en aquest mateix Plenari quan va explicar el que era la filosofia de la sobrassada, que significava que el primer que arriba la se'n du, o més aviat aquest Parlament està per una altra metodologia, distinta, més raonada, metodologia que permeti conèixer la si-

tuació real dels sectors econòmics i en funció d'això, en funció d'aquest coneixement real de la situació dels sectors econòmics, elaborar una estratègia i actuar.

Gràcies, Sr. President.

(El Sr. President s'absenta de la sala i el Sr. Vicepresident Segon presideix el debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Té la paraula l'Honorable Sr. Conseller de Comerç i Indústria, Sr. Gaspar Oliver.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA
(Gaspar Oliver i Mut):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Com no podia ser d'altra forma som aquí amb motiu de debatre aquesta Moció derivada de la Interpellació, tal com ja ens tenen acostumats.

Quant al primer punt, Sr. Valenciano, de la Moció que vostè em presenta, on diu que el Govern presenti un projecte de llei per ordenar el sector ferial, per a d'aquesta manera tenir un marc legal necessari, segons vostè, perquè pugui complir les funcions que li corresponen, crec que abans de tot hauriem de fer una sèrie de consideracions i valorar aquestes consideracions, que jo separaria en tres apartats: la primera, que seria la possibilitat d'intervenció, una altra que seria l'objecte d'aquesta intervenció i la tercera que seria la conveniència, que és el que realment és el debat d'aquesta intervenció.

Quant a aquesta possibilitat d'intervenció en el sector ferial, vostè ja va dir i crec que tots sabem que l'Estatut d'Autonomia a l'article 10.16 atorga a la Comunitat Autònoma la competència exclusiva en fires i mercats interiors, aquesta paraula crec que és clau, interiors. La competència queda, per tant, limitada a aquelles fires i mercats d'àmbit únicament i exclusivament de la nostra Comunitat Autònoma, queden per tant excloses aquelles que tenen com objecte la captació de visitants o expositors que no siguin de les nostres illes, és a dir, que queden excloses pràcticament totes les fires monogràfiques.

Anem a veure si això és cert o no; per tant, agafem el Decret de Transferències on se'ns transfereixen per l'article 16, a la secció quarta, les fires interiors i diu: «Se transfieren al Consejo General Interinsular de las Islas Baleares las competencias atribuidas a la Administración del Estado por el Decreto de 26 de mayo de 1943 sobre celebración, exposiciones y Ferias de Muestras y normas complementarias». L'article 18 diu que a l'efecte de l'article anterior s'han de tenir en compte les següents particularitats i excepcions, i diu «los certámenes de carácter internacional y nacional tanto generales como monográficos que se celebren en las Islas Baleares seguirán rigiéndose por las disposiciones vigentes. En todo caso, el Ministerio de Comercio y Turismo es el competente para llevar a cabo la política ferial a nivel nacional». A l'apartat C ens diu que corresponen al Consell Interinsular de les Illes Balears «la autorización, gestión y coordinación de los certámenes feriales de ámbito regional, insular y local que se celebren en las Islas Baleares».

Per tant, aquí, al Decret de Transferències se'ns diu que segons el Reial Decret de dia 26 de maig del 43, que de les competències que té el Govern Central se'ns transfereixen únicament i exclusivament les de fires regionals, insulars i locals. El Decret de l'any

43, de 26 de maig, estableix quines són les normes per les quals es regula la celebració de fires i exposicions tant internacionals com nacionals, regionals, provincials, locals, monogràfiques, etc. A l'article 3 defineix quines són les fires internacionals, al 7 quines són les nacionals i a l'article 9 defineix quines són les fires regionals i diu que són «las que se celebren anualmente presentando todas o parte de las actividades economicas de una región»; l'article 11 defineix també quines són les fires locals i provincials i el 12 limita els productes que es poden exhibir en aquest tipus de fires, i diu «bajo ningún pretexto podrán exhibirse artículos cuyos origen, facturación o manufacturación no radique en la provincia o municipio respectivo». Es clar, per tant, que a la pràctica només podem intervenir en aqueiles fires o mercats la gran majoria dels quals són tradicionals a les nostres illes i, a més, encara amb la limitació addicional que fixa l'article 23 del Decret esmentat de 26 de maig del 43, que diu «el presente Decreto no alcanza a aquellos mercados o ferias que tengan una antigua tradición en España, así como tampoco a los mercados y expositores de artesanía ni a los concursos de ganado».

Si l'objecte de la intervenció d'aquesta llei, que jo entenc que hauria d'actuar sobre la tipologia de les fires, sobre el calendari, expositors, recinte, etc., crec que hauríem de veure la conveniència d'aquesta intervenció sobre aquestes fires, però atès que només es pot intervenir sobre les fires i mercats interiors, és a dir, aquelles fires dels pobles i no a les fires nacionals o internacionals, no som per tant partidari en cap cas de fer una llei, ni tan sols un Decret, que entenc que tal vegada seria el més lògic per poder regular aquestes fires i és que, a més, hi ha altres motius, altres raons i és que les fires dels pobles, com vostè sap molt bé, la majoria de vegades van lligades a les festes d'aquests pobles i crec que vostè també m'ha de donar la raó que en moltes ocasions és molt difícil delimitar on acaba la festa d'aquest municipi i on comença la fira comercial en si.

Per això aquestes fires estan íntimament lligades per tradicions seculares que jo diria que formen part de la mateixa idiosincràsia dels pobles i el calendari, que probablement podria ser el punt on seria més lògic intervenir, ens mostra fins a quin punt les dates de les fires i de les festes van lligades a esdeveniments religiosos i com aquesta tradició ha anat acomodant aquestes fires i les dates al mateix temps, però és que, a més, Sr. Valenciano, li he dir que en els sis anys que duc de Conseller de Comerç i Indústria no s'ha produït cap conflicte ni un ni s'ha produït tampoc cap demanda d'intervenció per part d'aquesta Comunitat Autònoma. Per tant, Sr. Valenciano, jo crec que no és convenient entrar a regular aquestes fires i li he de recordar que vostè no m'ha parlat precisament d'aquestes, no m'ha parlat de les fires municipals, de les fires locals, que és on nosaltres podem intervenir, m'ha parlat precisament de les fires on no tenim competències per intervenir i jo, Sr. Valenciano, li he de dir la veritat, jo estic segur que vostè ho sap, això, n'estic convençut, no crec que vostè no ho sàpiga, coneixent-lo a vostè és impossible, no m'ho crec, però clar, havien de tirar la màscara perquè l'important són els punts 4t. i 3r.

Quant al segon punt, on vostè ens sollicita que fem un estudi per veure quins són els sectors econòmics de les Illes que sigui interessant promocionar, realment tampoc no m'ha concretat molt, perquè no

hem tornat a parlar de política ferial i jo miraré a veure si en podem parlar un poc. Hauríem de fer unes matisacions, jo he de dir que en principi el Govern no tenia necessitat de fer aquest estudi, perquè ja ho varem fer oportunament, quan varem redactar el Pla de Reindustrialització on s'estudiaven tots els instruments que es podien emprar per a la política promocional, comercial, i un d'aquests instruments, sens cap dubte, són les fires, però si precisam més el punt 2 de la seva Moció i el que volem és referir-nos a les fires que s'organitzen aquí, a Balears, que hàgim de fer l'estudi sobre les fires que s'han d'organitzar aquí, li he de dir que aquest tema s'estudia permanentment a través de les fires que es fan. Si per una altra part el que vostè em demana és que hem de fer aquest estudi en relació amb les fires que s'haurien de fer, li he de dir que les fires només són viables si el sector al qual van destinades és interessat en aquest tema i això implica de qualque manera que una vegada que el sector coneix l'existència d'un instrument capaç de poder organitzar aquestes fires, com ho és IFEBAL, sens cap dubte que el millor indicador de l'interès del sector per tenir una fira pròpia és precisament la seva mateixa sollicitud.

Cregui que durant tots aquests anys i aquest any darrer s'han anat fent propostes de noves fires, sigui per sollicitud o sigui per iniciativa pròpia i s'han anat fent tots aquests estudis de viabilitat, estudis de viabilitat que per posar-li un exemple en aquest moment li podria parlar de la moda *Ibiza Ad-Lib*, on es va fer durant dos anys, però que precisament perquè vèiem que era una fira que no acabava d'arrencar es va encarregar un estudi on es va fer tot un treball de camp no només dins Eivissa, sinó també a la Península, entre els compradors, al destí final on havien d'anar aquestes prenes i es va arribar a la conclusió que no era viable fer una fira de la Moda Ad-Lib a Balears, sinó que era molt millor que les mateixes empreses anassin on hi havia el mercat, anassin a Madrid i així ho fan ara i sempre són subvencionades per aquesta Conselleria.

Podria parlar també del cas de les sabates, de la *Mediterrània Shoe*, tampoc ja no es va fer la darrera edició perquè es va demostrar que no era viable, que era molt difícil dur els compradors aquí, que era molt més viable anar al mercat, es varen fer els estudis de viabilitat, es va creure que sí, que era important, anem a veure-ho, però després, a la segona edició es va veure que no i en definitiva es va abandonar.

Fires que s'han estudiat i no s'han dut a terme perquè l'estudi de viabilitat ens ha dit que no? La fira del vaixell d'ocasió o també la fira del cotxe usat són dues fires de les quals s'han fet les anàlisis de viabilitat i conjuntament amb el sector s'ha arribat a la conclusió que no eren viables, la primera perquè les mateixes empreses al final varen veure que no hi havia vaixells usats suficients com per poder fer aquesta fira.

Quant al tercer punt que duquem el pla de viabilitat del nou recinte ferial i que vostè aquí em diu que ja és ben hora que sapiguem quina és la vertadera intenció del Govern, a veure si això és un pla nebulós. Sr. Valenciano, em perdoni, però jo som prou seriós amb els doblers públics i no faré un concurs d'idees si això és una nebulosa, que, diguem, no ho sé, que sigui política electoral; no senyor, en cap cas, anam seriosament amb aquest tema, li puc assegurar que anam molt seriosament. Jo li dic que sí, que hem de

fer un estudi de viabilitat, però per desgràcia li he de dir que no estic d'acord amb aquest punt tercer i no hi estic perquè em marca un termini, perquè tanmateix ho farem, però no estic d'acord amb el fet que em marqui un termini perquè tem que si després no el puc complir vostès em faran el recordatori i li diré per què no em vull comprometre a un termini.

Evidentment hem de fer aquest estudi de viabilitat, perquè no es tracta d'una inversió petita, és una inversió important, això no vol dir que les petites no l'hagin de tenir, però en aquest cas encara molt més perquè la inversió és prou important, però per fer aquest estudi de viabilitat entenc que l'hem de fer sobre unes hipòtesis i en aquest moment, si l'haguéssim de fer, el fariem precisament sobre unes hipòtesis perquè intervenen una sèrie de variables, unes variables que jo entenc que són molt rellevants i aquestes variables s'han de quantificar o s'han de concretar perquè si no, no es pot fer l'estudi de viabilitat d'una manera seriosa. Com a exemple li puc dir que necessitam primer saber quina és la inversió del recinte, a veure si es pot fer per fases, a veure el mínim que es necessita i el màxim, es necessita també concretar el solar, si són Ses Fontanelles o no ho són, jo dic que sí perquè és el millor que conec i mentre no en surti un altre, dic a Ses Fontanelles; també això implica trobar primer la via de la finançació i com és lògic implica també fer el Pla Parcial dins el terme de Palma i per tant haurem d'entrar en negociacions amb l'Ajuntament de Palma perquè aquest pla, el Pla Parcial d'aquest polígon de 400.000 metres dels quals se'n poden edificar uns 110.000, que aquest Pla Parcial, com dic, sigui el màxim o sigui consensuat amb l'Ajuntament de Palma, fins i tot propòs que el facem conjuntament, però almanco que tenguí el vist-i-plau.

En tenir això, que tanmateix després s'haurà de treure la finançació, sí que duré aquest pla de viabilitat, al que no em puc comprometre i no em vull comprometre a un termini que després pot ser que el compleixi o pot ser que no, per ventura el duré el mes de juliol, no ho sé.

El que jo no entenc, Sr. Valentí Valenciano, és el punt núm. 4, on em diu que hem de canviar la personalitat jurídica que té IFEBAL i hem de passar de consorci a una empresa pública. Jo em deman per què. Es que no és tan respectable el control que exerceixen sobre IFEBAL els seus mateixos socis, com són els Consells Insulars, les Cambres de Comerç, Caixes d'Estalvis o fins i tot el mateix Govern, no és tan respectable el control d'aquests socis com el control que pugui fer aquest Parlament, quan, a més, el Parlament té tota la informació que sollicita sobre IFEBAL, i no estic d'acord amb el que ha dit vostè en la seva intervenció que això no és cert. Jo no veig, per tant, la necessitat de fer aquest canvi; estic d'acord que el Parlament controli el Govern i que solliciti tota la informació que vulgui a aquest respecte, jo vaig assumir un compromís d'informar, ho faig i ho continuaré fent, vaig demanar una compareixença en aquest Parlament precisament per explicar el balanç i la memòria auditada del 88, auditories que per cert venim realitzant cada any i que contracta directament el Comitè Executiu, que no la Gerència, perquè d'aquesta manera la relació contractual, en aquest cas, sigui entre l'auditor i entre el Comitè Executiu i no entre la Gerència i, a més, feim uns seguiments d'auditories, uns seguiments semestral, unes preauditories semestral,

Jo entenc, Sr. Valenciano, que si no hi hagués control a IFEBAL, si no ho controlàssim, entendria perfectament la seva postura, però jo li he de repetir que els socis d'IFEBAL exercim un control molt fort i que a més vostès tenen la informació i si no la tenen és perquè no la solliciten. Per tant, jo em deman quina necessitat hi ha de fer aquest canvi, quins motius hi ha per rompre aquest pacte entre els socis que quan varen constituir IFEBAL ho varen fer per consorci. Per què canviar aquest pacte si els mateixos socis des de dins no ho solliciten? Per què canviar, quan totes les institucions finals d'Espanya són consorcis, quan per tot Europa són també consorcis tret d'Anglaterra, salvant excepcions que són empreses privades de les mateixes associacions? I he de dir també que IFEBAL no el varem crear nosaltres, sinó que es va constituir en temps del CGI i que és, per tant, una herència, però això sí, una molt bona herència.

En definitiva, Sr. Valenciano, canviar, per què? De canviar per canviar, jo no en som partidari. Quins motius hi ha realment per canviar, quan es du un rigorós i respectable control per part dels socis i vostès tenen informació? Quins motius hi ha, també, per rompre aquest pacte entre els socis? Quins són aquests motius obscurs que vostè veu i no diu per canviar la personalitat jurídica d'IFEBAL i passar a ser empresa pública? Amb motiu de la Interpel·lació, Sr. Valenciano, li vaig rebatre que IFEBAL hagués fet suspensió de pagaments, vostè ho ha tornat a dir, 31-12-88, balanç, memòria auditada, el ratio de solvència 1,1732 i li puc avançar que en data 31 de març d'enguany ha pujat a un 4747, ho tenc aquí, Sr. Valenciano, amb l'encuny i firma del Censor Jurat de Comptes, que a més a més de fer les auditories del balanç li demanam també que ens faci una anàlisi de balanç i això és l'anàlisi de balanç que fa l'auditor firmada i segellada, per favor siguem seriosos, no facem política sobre una cosa que funciona i per favor no digui que està en suspensió de pagaments quan vostè també sap ben cert que no és així.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Té la paraula el Diputat Sr. Valenciano.

(Pausa)

EL SR. VALENCIANO I LOPEZ:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Començarem pel darrer tema. Primerament li he de dir, Sr. Conseller, que ja li vaig agafar la paraula quan va dir que faria una comunicació al Parlament sobre la situació d'IFEBAL, perquè pensàvem demanar-li que vengués a explicar-la, però ja que es va comprometre a la passada Interpel·lació, li agafam la paraula i suposam que vendrà aquí. El que no li puc admetre que digui és que IFEBAL no ha defugit d'informar aquest Parlament. Jo li vull recordar i ja ho vaig fer a la Interpel·lació les seves paraules del mes de novembre, quan va venir a la Comissió per tal d'explicar la política d'aquest consorci. Aleshores ja va dir que tenien unes auditories fetes i que les remetria el mes de gener al Parlament, llavors en vista que el mes de gener no arribaven, ja li ho vaig explicar, el mes de febrer vam fer una pregunta dient-li que per favor remetés la informació; encara, Sr. Conseller, esperam aquestes explicacions i no vull recordar el debat que ja es va produir l'any 87, un debat similar que hi va

haver sobre aquest consorci i sobre els seus pressuposts. I quina informació n'ha tenguut aquest Parlament? Cap ni una, ni un paper, ni un document, cap ni un. Vostè diu que no està en suspensió de pagaments, jo ja li vaig llegir a la passada Interpel·lació, li vaig concretar els números segons estudis fets per IFEBAL, li vaig explicar allò del ratio de solvència, del ratio d'estabilitat, de dividir actiu circulant sobre passiu circulant i ja li vaig dir concretament quins eren els números, els hi vaig explicar a vostè, 0,57, 4,28, etc., etc. Es tracta de fer un simple coeficient, es tracta de dividir dos números i res més, i si els números donen això, jo no en tenc culpa que siguin negatius, no en tenim cap culpa.

Control d'IFEBAL? Cap, cap ni un; el balanç de situació negatiu tal com li vaig dir, l'immobilitzat no hi havia ningú que se'l cregués, 136 milions d'immobilitzat material, deutors —i li dic de memòria— 60 milions i busques de deutors quan vostè, aquí, en aquest Parlament va dir que no hi havia deutors perquè es pagava per avançat, està gravat, Sr. Conseller, com explica els 60 milions i busques?, etc., etc., etc.

Recinte firal. Fa molt de temps, fa anys que sentim parlar d'aquest recinte firal, anys però, no fa dies ni mesos, fa anys, i ara resulta que no hi ha un estudi de viabilitat, ho ha dit vostè aquí mateix, no hi ha un estudi de viabilitat, ara resulta que encara no sabem si és viable o no és viable. Faci aquest estudi de viabilitat, el dugui aquí, al Parlament, i per què li posam aquesta data, si no ho record malament de 15 d'octubre? Es una data molt senzilla i no té cap problema perquè precisament abans de dia 15 d'octubre el Govern de la Comunitat ha de presentar en aquest Parlament el Projecte de Llei de Pressuposts per a l'any que ve, per a l'any 90. Aleshores si realment tenim una intenció i es viable tenir un estudi, tenir un recinte firal definitiu en aquestes illes, el lògic és que si realment el volem fer ho presentem abans de dia 15 d'octubre que, repetesc, no és cap data capritxosa, sinó que senzillament és perquè es pugui dotar per a l'any que ve, en el cas que sigui viable i sigui interessant, es pugui fer per a l'any 1990, no hi ha cap més problema, l'únic problema és aquest i el problema de la data em cregui que únicament i exclusivament és aquest.

La necessitat d'una llei que ordeni les fires interiors, sobre les quals és ben clar que tenim competència. El dia de la Interpel·lació no era absolutament necessari, no servia per a res; ara resulta que avui ja podria ser un Decret, avui almanco ja hi podria haver un Decret, molt bé, hi ha altres Comunitats Autònomes com la nostra que tenen les mateixes competències i que ho han regulat, per exemple Castella-Lleó, una Comunitat Autònoma en la qual el Sr. Aznar desenvolupa aquesta política, no demanam res de nou. I quant a aquest estudi permanent que es demana al punt 2, «que s'elabori un estudi sobre els sectors econòmics de les Illes Balears que sigui d'interès la seva promoció comercial a través de fires», no es tracta de fer un estudi de viabilitat d'una fira concreta i que després comprovem que vagi malament, com a passat amb *Mediterrània Shoe* i d'altres, es tracta que no passí això, es tracta de tenir una visió de conjunt i en funció d'aquesta visió de conjunt és quasi segur que almanco no ens equivocarem tantes vegades, es tracta precisament d'això, de tenir aquesta visió de conjunt i que no continuem caminant i ensopegant amb una pedra darrera una altra.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Els Grups Parlamentaris que vulguin intervenir en el debat poden demanar la paraula.

Per part del Grup MIXT, té la paraula el Sr. Carles Ricci.

EL SR. RICCI I FEBRER:

Gràcies, Sr. President.

Només pronunciar que creiem que vertaderament és viable el que demana el Partit Socialista al punt 1, amb paraules del Sr. Valentí Valenciano, si bé el temps que li demana el trobam francament limitat, a un termini que no creiem prou correcte, per tant si allarguessin aquest termini el vot seria positiu. Al que diu el Sr. Conseller, jo només li vull dir que el punt tal com diu aquí és «dins el marc legal», per tant estam totalment d'acord amb tot el que ell ha dit, perquè és dins un marc legal que volem fer les coses, no volem fer-les fora del marc legal; insisteixo que jo en tot cas en l'únic que veig dificultats és en el temps que aquesta Moció proposa, si fos divers i fos un mínim de sis mesos, aleshores jo ho trobaria més correcte.

Pel que fa al segon punt no és problema de temps, crec que la data aquesta de 15 d'octubre del 89 és prou bona per presentar aquí un estudi sobre els sectors econòmics que siguin d'interès i açò amb tota seguretat i quasi quasi responent als coneixements que té aquest Conseller, no dubt que està prou assabentat perquè abans de dia 15 d'octubre ens pugui fer un comunicat que indiscutiblement ens serveixi per veure com s'hauria de fer i on s'hauria de posar diriem l'interès especial per promocionar comercialment a través d'aquestes fires.

Tornam al cas del núm. 3, que té el mateix problema del primer, que és un problema de temps. Es indiscutible en aquest cas que abans del segon Període de Sessions no pot fer aquesta feina i no la pot fer ben feta i més pel que diu —i per a mi ho ha dit bé el Conseller— que és massa important l'assumpte per fer la feina ràpidament i dur una cosa que després no ens agradi prou, si bé també és veritat que els coneixements i l'experiència que aquest Conseller sí que té, perquè ja fa sis anys que és Conseller, podrien fer que en sis mesos ho tengués fet, no ho dubto, però tampoc no li vull escatimar l'oportunitat de dur un estudi fet amb prou temps perquè sigui perfecte.

Al quart punt votarem que no directament per la senzilla raó que quan vam votar la Llei d'Empreses Públiques hi va haver una espècie de compromís quan intentàvem que totes les empreses fessin un mínim i un màxim d'aportació, però en el cas, deiem, d'empreses que ja funcionen, la problemàtica no es podia marcar i deixàvem que fos el Govern que amb tota la seva bona fe, diguem-ho així, perquè crec que en aquell moment va ser un acte de bona fe per part del Parlament de cara al Govern, que dugués al final, en el temps mínim possible, a fer tal com cregués convenient una empresa pública d'aquestes empreses que avui es troben amb aquest petit capital que no els permet tenir una gestió directa de mandat.

Això és tot, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

En nom del Grup Parlamentari d'UM, té la paraula el Sr. Miquel Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMOROS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

La redacció del punt núm. 1 condueix a confusions i jo deman al Sr. Valenciano que em contesti a veure, quan parla de les fires comercials, que em digui quines són, perquè si tal vegada són les fires que també són estatals, tal vegada li votariem que sí, però sospito que no, que es refereix únicament i exclusivament a les fires interiors, tal com marca, com ha dit el Conseller, l'article 10.16 de l'Estatut, que tenim competència exclusiva en fires i mercats interiors, com molt bé ha dit abans i per tant, després de les excepcions de les fires ramaderes i de tot això no queda res, o sigui que, francament, demanam que se'ns aclareixi això i que per descomptat si el Partit Socialista proposa regular totes les fires, doncs ho podem tenir en compte.

Respecte del segon i del tercer punt, francament, sobre el punt núm. 2 jo no intervendré, don per bones les raons que ha donat el Conseller, votarem que no perquè pensam que aquest estudi no aportarà pràcticament res. Respecte del punt tercer, també el Conseller n'ha parlat, aquest estudi de viabilitat del recinte firal definitiu ha de ser com a conseqüència d'un Pla Parcial que s'ha de desenvolupar a nivell d'Ajuntaments, ha de ser com a conseqüència una vegada que se sàpiga exactament la ubicació, que s'hagi definit i després de la posterior aprovació del Pla Parcial; ara bé, en aquests moments, sense saber on serà aquest recinte, com es pot fer un estudi de viabilitat del programa, perdó, un estudi de viabilitat i un programa d'actuació? El cost pot canviar radicalment si s'ubica a un lloc o si s'ubica a un altre, per tant no és absolutament lògic aquest punt núm. 3 mentre no existeixi un projecte definitiu que evidentment es basa en un concurs d'idees que s'ha fallat i que aquest concurs d'idees s'ha de quantificar i després s'han de fer els canvis urbanístics pertinents. Per tant, no ve al cas així com s'ha redactat aquest punt núm. 3.

Respecte del punt núm. 4, efectivament és clar que IFEBAL té una estructura financera que no és l'adient i que s'ha de millorar, això es dedueix dels balanços. El que m'ha cridat l'atenció és aquesta vehemència del Sr. Valenciano a la segona intervenció, quan parlava aquí de números i de ratios i abans el Conseller li havia dit que hi havia un Censor Jurat de Comptes que també havia fet uns números i uns ratios i a mi em pareixia que hi havia una espècie de combat de boxa entre el Sr. Valenciano i el Censor Jurat de Comptes i si hem de triar entre el Sr. Valenciano i el Censor Jurat de Comptes, jo em quedaré amb el Censor Jurat de Comptes diríem per auditar, no per a altra cosa, eh? Per tant, Sr. Valenciano, em permetrà que doni per bo el que ha presentat el Conseller com a resultat de l'auditoria recent, la qual denota una millora pel que fa a l'estructura financera de dia 31 de març respecte de la de dia 31 de desembre. Per tant, votarem que no.

I després la mania de les empreses públiques, molt bé, vostès volen una empresa pública, nosaltres no volem una empresa pública i punt.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pascual.

Pel Grup Parlamentari del Centre Democràtic i Social, té la paraula el Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President.

Bàsicament nosaltres manifestam el nostre acord amb el conjunt de la Moció, encara que voldríem afegir algunes matisacions.

En relació amb el primer punt, atesa l'argumentació del Conseller, crec que, sincerament, no la fa estrictament necessària, és a dir, entenem que efectivament per un costat el Conseller crec que és una mica exagerat quan parla de la innecessària intervenció en el sector perquè, Sr. Gaspar —Sr. Gaspar és correcte en català— legislar no és intervenir, legislar és regular, és normativitzar, és establir un marc legal perquè unes determinades activitats quedin contemplades, això no implica una intervenció i vostè, en la seva dissertació ha semblat que confonia el que era una intervenció per part de l'Administració de la Comunitat Autònoma amb el que és una legislació. Una altra cosa és el seu argument de la no necessitat d'aquesta regulació, ja que la competència es limita exclusivament a les fires i mercats interiors i en això probablement vostè tenguí raó, en el sentit que no sent la necessitat d'una normativa i molt menys amb marc legal, molt més amb rang de llei vull dir, per regular una activitat que es desenvolupa sense problemes, d'una manera absolutament normalitzada, dins el marc d'unes activitats consuetudinàries i tradicionals. Per tant, sobre aquest punt nosaltres simplement ens abstendrem.

Segon punt. Creim que aquí ens identifiquem completament amb el contingut de la Moció, ja ens vàrem posicionar d'una manera clara durant el debat de la Interpellació. La política firal, entenem que no és una política que tenguí objectius en si mateixa, evidentment és una política estrictament instrumental i és al servei d'uns objectius explicitats per unes altres polítiques, política industrial, política comercial, política de foment, de desenvolupament de distints sectors que poden veure a través de la política firal un instrument escaient per al seu desenvolupament, per al seu foment, per a la seva promoció.

Per tant, hi ha d'haver uns sectors de política econòmica que tenguin uns objectius explicitats, uns objectius clars i que tenguin aquesta política de fires al seu servei. Per tant, la política passiva que el Conseller ens ha descrit que simplement el mateix fet que el sector tengués una sensibilitat, una preocupació i organitzàs una fira ja era prou, com per què que existís el consorci IFEBAL per organitzar i per canalitzar la instrumentació logística d'aquesta fira era l'element determinant d'aquesta política, ens pareix insuficient, ens pareix que això significa una renúncia a un establiment, a una explicitació d'uns objectius de política econòmica i per tant una inadequació d'un mitjà, d'un instrument que deixa de tenir sentit, perquè aleshores no és al servei de la política, sinó que és quelcom com una empresa de serveis que llavors no entenem per què ha de ser pública.

Quant al punt tercer, a nosaltres ens alegra coincidir tant amb el sentit de la Moció com amb el posicionament del Conseller, el Conseller únicament ha posat un però al fet que hi hagi un termini; jo no crec que al Govern, en aquestes altures, l'incompliment d'un termini d'una moció li provoqui tal preocupació que l'impedeixi votar una resolució d'aquest Parlament, vull dir que si només és això em pareix que ho podrien votar amb plena tranquil·litat de consciència. De totes maneres, quant al fons, estam d'acord amb el contingut de la Moció i no —perdoni Sr. Conseller— amb l'argumentació. Vostè ha vingut a dir que

aquest estudi de viabilitat, això que en el meu vocabulari que acab d'exposar seria l'explicitació d'objectius, la identificació i prioritització estratègics preferents que han de ser objecte d'una activitat política firal de foment, és fa una mica, vostè ho ha dit, a salt de mata, es fa cas per cas, es fa sectorialment en funció de les necessitats i en funció de com es va presentar la conjuntura, jo sincerament he de discrepar totalment d'aquesta sistemàtica, jo entenc que una cosa com aquesta no té res a veure ni tan sols amb el debat sobre si volem una economia intervenguda o una economia que funcioni per si mateixa, perquè ara no tractam d'això, tractam d'una activitat d'un Govern que ha de ser sotmesa a una planificació pròpia, a una estratègia pròpia, a uns objectius propis que s'han de definir i a uns instruments que es posen al servei d'aquests objectius i això també ho fa una empresa privada, una empresa privada que posa en marxa una activitat qualsevol es planteja uns objectius i posa uns instruments per a la consecució d'aquests objectius i uns mecanismes de revisió i de comprovació del compliment dels objectius. Això és el que demanam que faci el Govern de la Comunitat Autònoma en relació amb una política que a més, insisteix, és una política purament instrumental, com ho és la política firal.

En relació amb el quart punt —acabaré tot d'una, Sr. President, i procuraré fer-ho abans que s'encengui el llum vermell— crec que és un tema molt important, perquè, ho direm amb paraules un poc fortes, però crec que és la realitat, IFEBAL avui és fora de la Llei i és fora de la Llei perquè la Llei d'Empreses Públiques no contempla la possibilitat d'existència d'un consorci com IFEBAL; no és un organisme autònom ni de caràcter comercial, mercantil ni industrial, no és una empresa pública ni és una empresa vinculada i a més, la mateixa Llei d'Empreses Públiques, amb el vot en contra del nostre Grup, tot ho he de dir, prohibeix que la participació de la Comunitat Autònoma sigui per davall d'un determinat percentatge, perdó, que sigui entre un percentatge mínim i un percentatge màxim i és exactament el percentatge en què es troba IFEBAL, 25-28% de participació de la Comunitat Autònoma, i això la Llei d'Empreses Públiques ho prohibeix, no se sap per què, però és així. Aleshores avui IFEBAL no és contemplada per una Llei que regula el sector públic autònom, que regula els organismes autònoms i que regula les empreses públiques, per tant l'adaptació d'IFEBAL a la Llei d'Empreses Públiques i d'Organismes Autònoms és imprescindible.

En aquest sentit, Sr. Valenciano, jo suprimiria d'aquest paràgraf aquestes paraules que diuen «per tal de convertir-lo en empresa pública», no, o en organisme autònom o en empresa vinculada, vull dir en allò que toqui fer-se, però no necessàriament en empresa pública, jo simplement posaria «per tal d'adaptar-lo a la normativa vigent quant a organismes autònoms, empreses públiques i empreses vinculades».

Aleshores, si la Comunitat Autònoma s'ha dotat d'un instrument legal important de regulació del seu sector públic, dels seus organismes autònoms, de les empreses públiques i vinculades, no pot ser que un instrument important de la política comercial d'aquesta Comunitat Autònoma com és el consorci IFEBAL quedi fora d'aquesta llei perquè fora d'aquesta llei queda fora de la legalitat autonòmica i no hi ha d'estar, evidentment, sigui un consorci o sigui el que si-

gui, perquè els consorcis no són contemplats en aquesta llei.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat,
El Sr. Orfila té la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President.

Molt breument per dir que votarem directament, com sol dir el representant del Grup MIXT, favorablement els quatre punts d'aquesta Moció del Grup SOCIALISTA. Votarem favorablement el primer perquè nosaltres pensam que és absolutament necessari que es presenti una Llei d'Ordenació Firal i que el Govern de la Comunitat Autònoma sí té competències en matèria de les fires interiors i evidentment aquestes es poden ordenar i és bo que s'ordenin.

Al segon punt, perquè pensam que no es pot seguir la via de la praxis que ha seguit el Govern respecte de la política firal: provarem si Agro-alimentària funciona, si es fa la fira i funciona bé, ha anat bé vol dir que en podem fer més i si no funciona ho aturarem. No és aquest l'estil de la política que nosaltres voldríem impulsar, creim que s'ha de planificar, que s'ha d'estudiar, s'ha d'estudiar la viabilitat de la política firal des d'una idea global, coneixent els sectors i coneixent la problemàtica que els afecta.

En aquest sentit, hem de veure si interessa més promocionar fires aquí mateix o si interessa més fomentar que els nostres industrials surtin a fora per exposar els seus productes a altres fires que no siguin a les Illes.

Respecte del tercer punt pensam que és absolutament necessari que el Govern presenti aquesta comunicació i prest, o sigui que pel que fa al termini nosaltres pensam que si que és urgent aquest estudi de viabilitat del recinte firal definitiu, es tracta d'una inversió important i nosaltres pensam que hem d'estar segurs que sigui viable.

Finalment, respecte del quart punt, nosaltres creim, com ha dit el CDS, que IFEBAL és fora de la Llei d'Empreses Públiques i d'Organismes Autònoms; nosaltres pensam que hauria de ser una empresa pública, estam convençuts que hauria de ser així, ja en el moment en què es va discutir la Llei d'Empreses Públiques hi va haver una sèrie de tensions respecte d'aquest tema i la qüestió d'IFEBAL va sortir sis vegades i es va anunciar que algunes esmenes que es presentaven anaven precisament dirigides a aconseguir que IFEBAL quedés fora d'aquesta llei i per nosaltres era absolutament fonamental que hi fos inclosa precisament, perquè vulguem o no s'havia defugit el control parlamentari real a partir del moment que el Parlament no podia incidir sobre aquest consorci. Nosaltres pensam que també s'ha de fer política sobre els temes que funcionen bé, Sr. Conseller, s'ha de fer política, és bo fer-ne sobre aquests temes i la política evidentment l'ha de fer el Parlament.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la presidència del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Sr. Oliver com a membre del Govern.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA
(Gaspar Oliver i Capó):

Gràcies, Sr. President.

Només per contestar al Sr. Valenciano i també als altres Portaveus.

Sr. Valenciano, li he dit que fins i tot ja s'havia convocat la meua compareixença per parlar d'IFEBAL i per donar compte de les auditories i s'ha convocat per a dimarts que ve a les sis i mitja; si no n'estava assabentat, doncs ara ja hi està a aquest respecte. Efectivament jo el mes de novembre de l'any passat li vaig dir que possiblement ja tendriem l'auditoria el mes de gener, no ha estat el mes de gener, ha estat el mes de febrer, justament ens hem equivocat d'un mes, i l'assemblea d'IFEBAL va aprovar aquest balanç i aquesta Memòria dia 29 de març, jo crec que tampoc no n'hi ha tantes d'empreses que dins el mes de febrer ja tenen el balanç tancat i Memòria i balanç aprovat i auditat, no n'hi ha tantes arreu, i de públiques, vaja, en aquesta Comunitat crec que molt poques.

Jo coincidesc amb el Sr. Pascual, Sr. Valenti, *suspenso*, vostè ha suspès el Censor Jurat de Comptes, l'ha suspès, vostè l'ha suspès perquè resulta que els ratios que ell ha fet, que jo els tenc aquí i dimarts els hi donaré, avui mateix els hi donaré firmats pel Censor Jurat de Comptes i segellats; vostè en deu saber més que ell o ell no en deu saber res, crec que l'hauríem de tornar a examinar aquest Censor perquè supòs que no deu saber res de res, en definitiva vostè l'ha suspès.

Sr. Valenciano, no digui que no tenguem un estudi de viabilitat, l'estudi de viabilitat del recinte ferial que vostè em demana és clar que no el tenim, un estudi de viabilitat no el podem fer sobre unes hipòtesis, a un estudi de viabilitat —li ho he explicat— hi ha unes variables molt rellevants; segons quina sigui aquesta quantificació o segons quina sigui aquesta concreció d'aquesta variable, l'estudi serà diferent. Si feim un estudi de viabilitat partint de la hipòtesi que el recinte costarà 2.000, 3.000, 4.000, 5.000 milions, quin estudi de viabilitat farem? No en tendrem un, en tendrem cinc o sis, o deu o quinze, segons quina quantificació donem a aquesta variable i aquests són els motius, ja li ho he dit, pels quals no estic d'acord que em fixi un termini per fer aquest estudi i tenc molta més pressa que vostè, això ho pot creure.

No li he dit, Sr. Valenciano, en cap moment que estaria disposat a un Decret per regular les fires d'aquesta Comunitat; li he dit que no estava d'acord de fer una llei, ni tan sols un Decret, que segons sembla seria més lògic, paraules textuais i el remet a la cinta o al Diari de Sessions.

Pel que fa als estudis sobre els sectors, que hem de tenir una visió de conjunt, a mi em sap greu, Sr. Valenciano, però per a mi és vostè el qui no té aquesta idea de conjunt, nosaltres tenim molt clar quina és la idea de conjunt sobre política ferial i tenim clar el que són les fires exteriors, les fires internacionals, les fires d'aquí i les fires de l'estranger, i per qualque cosa tenim aquest instrument dels Decrets per poder subvencionar totes les empreses.

En fi, per acabar, Sr. Valenciano, em reafirm en les paraules que he dit a la primera intervenció i si que vull donar les gràcies al Grup MIXT per haver entès, per haver-me comprès al punt núm. 2 quant a la no necessitat de fer aquest estudi, millor dit, al punt núm. 3 i també li agraeix que ens doni suport al punt núm. 4.

Al CDS, al Portaveu Sr. Quetglas, li agraeix la seva abstenció al primer punt, jo entenc que legislar és intervenir, però pensam que no és important legislar sobre aquestes fires tradicionals dels municipis, si poguéssim legislar, tant de bo poguéssim legislar sobre les fires nacionals, però no podem legislar ni sobre les fires pròpies que feim a IFEBAL ni tan sols sobre les fires que fa SEBIME, no podem perquè no tenim competències i el Sr. Valenti això ho sap molt bé.

Jo realment, Sr. Quetglas, crec que vostè no m'ha entès o jo no m'he explicat bé sobre el punt núm. 2, quant a la necessitat de fer aquest estudi sobre política ferial, vostè, a la passada intervenció, quan parlàvem de la Interpellació, em parlava de política ferial cap a fora, jo li he dit que aquesta política la tenim perfectament dissenyada dins el Pla de Reindustrialització i a més plasmada dins els Decrets que incentiven i ajuden fins a un 70% fins i tot del recinte dels stands que tenen aquestes indústries. Realment no feim res «a salto de mata», em cregui, tenim els peus bastant plans, i quant a IFEBAL, que vostè ha dit que diria unes paraules molt fortes, realment jo he entès que el que vostè volia dir quan ha dit que IFEBAL era fora de la llei, he entès que volia dir fora de la Llei de les Empreses Públiques, perquè si no, m'hagués espantat moltíssim i clar, precisament és que IFEBAL no és una empresa pública, és un consorci.

I ja per acabar, no els vull cansar més, dir que em ratific una vegada més en els punts que he dit al principi i res més.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Diputat Sr. Planells.

EL SR. PLANELLS I PLANELLS:

Gràcies, Sr. President.

Tal com ha començat el Portaveu del PSM-EEM dient molt breument els votarem tots a favor, nosaltres també direm molt breument que votarem tots els punts en contra i si em permeten els donaré una petita explicació.

Quant al primer punt, que diu que s'ha de fer una ordenació ferial perquè puguin complir les funcions que els corresponen, jo entenc que moltes fires, sense tenir aquesta ordenació ferial, compleixen les funcions que els corresponen, no entenem que sigui necessari fer aquesta ordenació ferial en cap moment.

Quant al punt núm. 2, on es demana l'estudi de viabilitat o l'estudi dels sectors econòmics interessats en les fires, el Sr. Conseller ho ha explicat molt més detalladament del que ho pugui fer jo, però cregui'm, Sr. Valenciano, per molts d'estudis que faci el Govern, per moltes de comunicacions que faci a aquest Parlament, per molt que ho debatem, realment qui decideix, qui sap les fires que es necessiten no és aquest Parlament, és el sector i si una fira és innecessària, per molts estudis que promogui la Conselleria, si el sector no ho demana no serà viable aquesta fira i viceversa, en cas que ho cregui el Parlament, si el sector no ho demana em cregui que la fira serà un fracàs, per tant consideram totalment innecessari haver de fer aquests estudis.

Quant al punt núm. 3, jo entenc que el principal problema i diria que quasi quasi l'únic no és més que un problema financer i jo estic segur que si en aquest moment la Conselleria o el Conseller disposassin d'un

parell de mils de milions per poder fer el recinte ferial, començaria a fer estudis de viabilitat i no sabríem què fer-ne. El problema és que no tenim finançació i entenc que mentre no es defineixin aquests temes no necessitem més estudis de viabilitat.

Quant al punt núm. 4, per fi aquí hem arribat al vertader motiu del perquè van fer la Interpellació, per què han fet la Moció i per què fa dues hores que parlem de política ferial. No fa dues hores que parlem de política ferial per fer ordenació, per fer enquestes o per fer recintes; fa dues hores que parlem d'IFEBAL, que era realment el motiu, el que passa és que s'havia d'emascarar d'una altra forma, s'havia de dir d'una altra forma, però realment era per això que s'ha parlat de fires.

Miri, Sr. Valenciano, jo no som del Comitè Executiu d'IFEBAL i li puc dir que no hi ha res fosc, que no hi ha res tenebrós com diu vostè; és més, hi ha companys del seu Partit dins aquest Comitè Executiu i estic segur que si considerassin que hi havia res fosc, que hi havia res tenebrós, que hi havia res del que vostè explica, serien els primers en denunciar-ho i no tolerar-ho de cap manera.

Subscriure totalment les paraules del Portaveu d'UM quant als números del Censor de Comptes i senzillament res més, simplement ratificar una volta més que votarem els quatre en contra.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Valentí Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LOPEZ:

Gràcies, Sr. President.

Primerament, per una qüestió que crec que és d'ordre, perquè hi ha dos Grups que han fet arribar que si es feien dos canvis lleugers sobre així com era redactat, estarien d'acord en votar-los; en aquest sentit nosaltres hem de dir que aquests dos canvis, si els presenten formalment com a esmenes i tots els Grups accepten que puguin ser inclosos, per part del nostre Grup no hi ha cap inconvenient.

El primer era per part del Grup Parlamentari MIXT, que demanava un canvi de data respecte del primer apartat, el nostre objectiu important és que n'hi hagi un, per tant no ve de posar segon període de sessions de l'any 89 o primer període de l'any 90, per això no hi ha cap problema, i l'altre era per part del Grup Parlamentari CDS que es referia a suprimir el paràgraf «per tal de convertir-lo en empresa pública» i que sigui «empresa pública o vinculada o organisme autònom», en aquest sentit el nostre Grup tampoc no hi té cap inconvenient. Per tant, si aquests Grups presenten formalment les esmenes, per part del nostre Grup no hi ha cap inconvenient que s'acceptin.

Per una altra banda, el que sí hem de dir és que el Sr. Pascual és el President de la Comissió de la Reforma de l'Estatut, és un coneixedor de l'Estatut, per tant sap realment quina amplitud té l'article 10 apartat 16 i fins on pot arribar. Aleshores, en aquest sentit crec que vostè sap perfectament què és el que podem fer i el que no podem fer. El que no li puc admetre de cap manera és que vostè digui que primerament hem de fer un pla parcial abans de fer l'estudi de viabilitat, això voldria dir que primer hem de fer l'edifici i després de tenir l'edifici hem d'anar a fer el projecte i amb aquest projecte hem de saber quan-

les habitacions ha de tenir aquella casa i com l'hem de pagar. No és així, primer es fa el projecte, s'estudia i després es fa o no es fa en funció d'això, no al revés, no hem de començar la casa per la teulada, Sr. Pascual.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Valenciano, no m'obri debat altra vegada, es limiti a contestar.

EL SR. VALENCIANO I LOPEZ:

Em limit, Sr. President, a rebatre els arguments que m'han dit.

EL SR. PRESIDENT:

Idó els rebati, però no torni a obrir debat; els rebati senzillament, que ja és un torn extra que li donam, l'aprofiti per fixar la seva posició.

EL SR. VALENCIANO I LOPEZ:

Gràcies, Sr. President.

Finalment, al Grup Parlamentari CDS, respecte del primer punt, quan diu que aquesta llei no és estrictament necessària, si realment es tracta d'impulsar i de fomentar la política ferial nosaltres creim que sí que és necessària, no es tracta d'agafar i de fer senzillament un seguiment o una aplicació de la política que fa el Govern, que l'any 86 dedica només mig milió de pessetes per fomentar a través de transferències corrents, de transferències de capital i d'inversions, la política de fires, l'any 87 hi dedica un milió i mig i l'any 88 hi dedica 1,3 milions, es tracta que creim que s'ha de fer més i en funció d'açò és necessari regular aquest marc i és en aquest sentit que nosaltres opinam que efectivament aquest punt 1 és necessari.

Finalment, Sr. President, em permetrà, ja que hi ha hagut tanta controvèrsia respecte de les dades que s'han dit sobre IFEBAL, jo senzillament em limitaria a llegir els documents oficials d'IFEBAL i que tenen l'encuny i la firma i tot el que vulguin; si després n'hi ha de posteriors..., però els llegiré textualment, no vull fer cap valoració, els de dia 31 de desembre del 88, de dia 30 de desembre del 88, si n'hi ha de posteriors, aquests no els tenim, però aquests són de dia 30 de desembre del 88: Actiu fix, 110 milions; passiu fix, 65 i busques, el coeficient és bastant major que 1; actiu circulat, 183 milions; passiu circulat, 223, 188 dividit per 223 és bastant menor que 1. Si tècnicament hi ha un altre estudi que diu que quan l'actiu circulat sobre el passiu circulat «cuando el resultado de ese ratio es inferior a 1, expresa que la empresa tiende a la suspensión de pagos», jo no tenc cap culpa que digui això ni el coeficient doni això, senzillament el que faig és constatar-ho.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Atenent les peticions o l'acceptació del Sr. Valentí Valenciano en nom del Grup que ha proposat la Moció, lògicament fa falta saber si els altres Srs. Portaveus accepten que s'introdueixin les modificacions suggerides pels Portaveus.

(Pausa)

Aleshores, un dels canvis és aquí, el Sr. Secretari ho llegirà, és senzillament al punt primer canviar que en lloc de «segon període de sessions del 1989» dirà «primer període de sessions del 1990». Sr. Valenciano. Sr. Ricci, sí? Aleshores, acabat el debat, pareix

que tots els Srs. Diputats són dins, encara que hem tocat el timbre fa estona, passarem a la votació.

Perquè quedi clar, el Sr. Secretari Primer farà lectura del punt primer amb la modificació introduïda a petició del Portaveu del Grup MIXT.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

«1.—El Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears presentarà al Parlament, abans del primer període de sessions del 1990, un Projecte de Llei d'Ordenació Firal, el qual dotarà les fires comercials del marc legal necessari perquè puguin complir les funcions que els corresponen».

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquest punt primer, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 23. Vots en contra, 26. Abstencions, 2. Queda rebutjat aquest punt que acabam de sotmetre a votació.

Passam a votar el punt segon tal com ve a la Moció presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 24. Vots en contra, 26. Abstencions, cap. Queda també rebutjat el punt segon que acabam de sotmetre a votació i passem a votar el punt tercer, també tal com ve a la Moció presentada.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 24. Vots en contra, 26. Abstencions, 1. Queda també rebutjat el punt tercer que acabam de sotmetre a votació i passem a votar el punt quart amb la modificació introduïda a proposta del Grup Parlamentari CDS, que el Sr. Secretari procedirà a llegir.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

«Punt 4.—El Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears promourà el canvi dels estatuts del consorci IFEBAL per tal d'adaptar-los a la nova legislació autonòmica».

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 24. Vots en contra, 27. Abstencions, cap. Queda rebutjat també el punt quart que acabam de sotmetre a votació.

III.—VOTACIO DE LA PROPOSICIO NO DE LLEI R.G.E. NUM. 1799/88, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A PROGRAMA DE RECUPERACIO D'ARXIS FOTOGRAFICS, EMPATADA EN COMISSIO.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al punt següent de l'Ordre del Dia, que és la votació de la Proposició no de Llei registrada amb el núm. 1799/88, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a programa de recuperació d'arxius fotogràfics, empatada en Comissió.

Per part del Sr. Secretari es procedirà a fer lectura de la Proposició no de Llei tal com ve a aquest Plenari i seguidament procedirem a votar. Sr. Secretari, vol procedir a la lectura?

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Sí, Sr. President.

«El Parlament de les Illes Balears, acorda:

1.—Per tal de protegir el llegat fotogràfic dels pobles insulars, la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports elaborarà el programa de recuperació dels arxius fotogràfics de les Illes Balears.

2.—Eleborat l'esmentat programa, en el segon període de sessions de la Cambra del 1988 se celebrarà sessió informativa de la Comissió de Cultura i Educació.

3.—A fi que el programa de recuperació dels arxius fotogràfics de les Illes Balears sigui elaborat amb rigor i realitzat de forma sostinguda fins que el llegat fotogràfic insular sigui substancialment protegit, la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports convocarà una beca a tal efecte i anualment consignarà les pertinents partides pressupostàries fins a l'enllestiment del programa».

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta Proposició no de Llei, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 24. Vots en contra, 26. Abstencions, 1. Queda, idò, rebutjada aquesta Proposició no de Llei que acabam de sotmetre a votació.

IV.—PROPOSICIO NO DE LLEI R.G.E. NUM. 626/89, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM-EEM, RELATIVA A LA PRESENTACIO PER PART DEL GOVERN D'UNA LLEI D'UNITATS MINIMES DE CONREU A LES ILLES BALEARS.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al debat de la Proposició no de Llei registrada amb el núm. 626/89, subscrita pel Grup Parlamentari PSM-EEM, sobre la presentació per part del Govern d'una Llei d'Unitats Mínimes de Conreu a les Illes Balears.

Per defensar aquesta proposta té la paraula el Diputat Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

El sector agrari dels països industrialitzats s'ha desenvolupat en unes condicions tecnològiques i socials que l'han fet poc competitiu en una situació de lliure mercat. És per açò que tots, i em referesc als països de l'Europa Comunitària, malgrat professions de fe de liberalisme econòmic, han instituït fórmules que regulen la intervenció pública per tal d'impedir la desaparició d'una activitat que es considera fonamental per a moltes qüestions. Així, les societats industrialit-

zades d'Europa, de l'Europa Comunitària, han fet totes l'opció d'instituir diversos mecanismes de protecció del sector agrari seguint el criteri que l'interès estratègic, social, cultural i també polític del manteniment d'una població agrícola justificada destinar-hi recursos econòmics i esforços legals.

Esdevenir del Món Rural, comunicació de la Comissió a les Comunitats que com ja comentava fa quinze dies és el document bàsic de consulta respecte de les tendències de la política agrària comunitària per al futur, deixa ben clara l'opció de la CE en favor de l'Europa verda i el lligam que aquesta opció a favor del manteniment d'una estructura social, d'un teixit social a les regions rurals, té amb el manteniment, amb la conservació del medi natural.

De les temptacions per l'abandonament de l'activitat agrícola n'hem parlat repetides vegades en aquesta Cambra com d'un perill ben real a la nostra Comunitat, una Comunitat on la baixada progressiva de la renda agrària és un dels fets més preocupants respecte del sector primari. La dimensió de les explotacions agràries és una de les qüestions més importants per garantir la seva rendibilitat i és a la vegada vital per tal de fer possible utilitzar les tècniques de conreu adequades a les noves necessitats. La sobrepressió urbanística repetidament constatada i denunciada en aquest Parlament ha fet que es contemplés el sòl rústic des d'una perspectiva d'aprofitament urbanístic; així, el procés parcel·lador amb finalitats no agrícoles ha fet que el minifundisme es generalitzés a les Illes encarint de forma artificial el valor del sòl rústic, que es valora no ja a partir de l'ús agrícola que pugui tenir sinó a partir d'una potencialitat urbanitzadora que crea expectatives no gens d'acord amb la qualificació de sòl no urbanitzable que tenen, dificultant a més l'accés del pagès i especialment dels joves a la propietat de la terra en fer inviables els estímuls de l'Administració en favor de la compra de terres.

Efectivament, amb els 8 milions de sostre dels crèdits preferencials per als joves que ofereix el Ministeri d'Agricultura es poden comprar molt poques hectàrees i especialment a les Illes Menors, on parlar de terra endins és pura entelèquia i la proximitat de la costa és un atractiu més per a aquestes finalitats no agràries. L'experiència, l'experiència fins i tot a les Illes, prova les dificultats que aquí du qualsevol intent de concentració parcel·laria i és per això que pensant en termes de futur i des d'una opció política en favor del manteniment de l'activitat agrària és absolutament vital prendre mesures que tendeixin a preservar la integritat de les finques agrícoles de les Illes, implicant parcel·lacions que duguin com a resultat la creació de noves finques les dimensions de les quals impedeixin la seva explotació agrícola amb criteris de rendibilitat.

De fet, el mateix *Llibre Verd* de la Conselleria d'Agricultura detecta aquest problema quan afirma que la disminució del nombre d'hectàrees cultivades es correspon amb el creixement de les zones urbanes, coincidint que aquests darrers anys s'ha accelerat un procés evolutiu de terciarització del camp i el citaré directament. Diu «de fet, el procés concentrador s'ha vist frenat històricament per una sèrie de pràctiques socials, les normes referides a la transmissió de terres per herència, les pràctiques d'agricultura parcial, expectatives d'urbanització, etc.», però també ha estat frenat perquè no ha existit més que en comptats ca-

sos una visió productivista de la terra. Per part de l'agricultor no s'ha cercat de forma conscient i clara una dimensió òptima de la seva explotació, que seria aquella que amb el mínim d'inversió de capital i feina s'aconseguissin els màxims rendiments econòmics.

En aquest respecte les xifres estadístiques són significatives de com les zones on el manteniment de l'agricultura s'ha fet a partir de millors rendibilitats coincideix amb el fet que en aquestes zones tenen una major dimensió les explotacions i aquest és el cas de l'illa de Menorca. Així, mentre el percentatge de finques de una a cinc hectàrees és a Menorca de sols un 18%, a Eivissa representa un 38% i a Mallorca un 42% del total, trobant, en canvi, que mentre a Menorca les finques de 20 a 100 hectàrees representen un 40% del total, a Eivissa sols representen un 10% i a Mallorca un 8%, però partint precisament de l'anàlisi que amb més deteniment he pogut fer de la situació de Menorca, tant per proximitat com perquè les dades més concretes existeixen a partir d'un estudi que ha fet el Consell Insular, les dades de com les dimensions més adequades als criteris de racionalitat són vitals per al manteniment de l'activitat agrària són d'una interpretació tan òbvia que fins i tot fan innecessaris els comentaris ulteriors.

Mirin, Srs. Diputats, la mitjana de superfície total útil i no útil per a explotació de l'illa de Menorca és d'unes 48,3 hectàrees. Essent, Ferreries, Mercadal i Ciutadella, les zones on hi ha major superfície per finca, amb 83, 79 i 69 hectàrees respectivament de mitjana i la menor, la del Castell, de 15 hectàrees, i és clarificador, perquè si comparem dades amb les de l'abandonament de l'activitat agrària en els diferents pobles veurem com coincideix exactament, s'abandonen a la banda de Maó, on les finques són més petites i es conserven amb la seva explotació des del Mercadal cap a Ciutadella, on són més grans.

I dues dades, per acabar; en deu anys les explotacions petites de menys de 5 hectàrees s'han reduït en un 35% davant sols un 18% de les de 15 a 50 hectàrees, i quines coses, han augmentat en un 4% les finques majors de 50 hectàrees. Són dades referides a Menorca, és ver, però són les úniques que he trobat amb tant de detall i crec que poden ser perfectament extrapolades a la totalitat de les Illes.

Aquest fenomen de la parcel·lació del sòl rústic no és tampoc exclusiu de la nostra Comunitat Autònoma, açò és evident; a altres Comunitats com Catalunya han sabut, emperò, reaccionar d'hora i ja el 1983 la Generalitat de Catalunya estableix les noves unitats mínimes de conreu amb els criteris d'adaptar-les a la situació actual davant una llei estatal que data del 1954. Em permetin, Sres. i Srs. Diputats que llegeixi un petit paràgraf de l'Exposició de Motius precisament d'aquesta llei de Catalunya. Diu «el desenvolupament de l'activitat agrària depèn, entre altres factors, de la capacitat que tenguí l'empresa agrària per assolir dimensions superficials eficients. Un dels problemes importants que és necessari enfocar per garantir aquestes dimensions suficients és l'excés fraccionament de la terra, és a dir, la parcel·lació excessiva de les finques que fa més difícil la utilització òptima dels diferents recursos que intervenen en la producció» i continua, és clarificador.

Sres. i Srs. Diputats, la necessitat d'adaptar la idea d'unitat mínima de conreu a la realitat del 1989 és vital per impedir el procés de fragmentació del sòl rústic, que va cada dia en augment. La fixació d'1,50 hectàrees per a secà i 0,20 hectàrees en regadiu, és a dir,

15.000 metres i 2.000 metres respectivament a l'Ordre del Ministeri d'Agricultura del 1958 per a Balears és totalment desfasat i de qualque manera, aprofitant aquest fet, açò ha fet que el procés de parcel·lació hagi estat inaturable i ho pot continuar essent si no prenim mesures.

El control del creixement urbanístic, d'acord amb les recomanacions del Consell Econòmic i Social de la CEE, que especifica que en el context específic de les illes s'han de prendre mesures perquè el desenvolupament desenfrenat del turisme no condueixi a una reducció desmesurada de les terres cultivables, aquest control, deia, fa necessari que el Govern elabori aquesta Llei d'Unitats Mínimes de Conreu de forma urgent, amb la major urgència possible i nosaltres pensam que hauria de ser abans del pròxim període de sessions i que ho faci precisament des de la perspectiva agrícola i no urbanística, ja que d'unitats mínimes de conreu es parla i no d'unitats mínimes de superfície edificable, és aquesta la qüestió.

Una llei que haurà de tenir en compte les diferents zones de les Illes, és evident que no és el mateix una zona de muntanya que un verger, que una zona amb poca profunditat de terra, estudis seriosos; puc avançar, per exemple, que calculen que una explotació farratgera ramadera, en explotació familiar necessita de 40 a 50 hectàrees com a mitjana per ser rendable, molt enfora de l'una hectàrea i mitja que preveu en aquest moment la Llei o el Decret del 1958.

Creguin, Sres. i Srs. Diputats, que aquesta serà, si es du a terme —i aquí he de confessar el meu escepticisme, que em fa dubtar— una qüestió transcendent per al futur de les nostres illes i evidentment per a la nostra agricultura.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Portaveus dels Grups Parlamentaris que vulguin intervenir?

Per part del Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr. Carles Ricci.

EL SR. RICCI I FEBRER:

Tal com ja sap el Sr. Orfila, directament direm que sí, perquè creiem vertaderament que val la pena que es faci aquesta fórmula ja de marcar un futur de com ha de ser el nostre terreny cultivable i he dit també cultivable, no edificable, perquè és clar que avui en dia la visió del camp ha canviat i fins i tot les necessitats que hi ha avui en dia, allò que reclama el comerç en aquest camp, és diferent del que es feia fa vint anys. Sabem molt bé que les explotacions més rendables és possible que ja siguin, a les nostres illes, les que tendeixin directament cap a verdures, que són necessitats que el mateix mercat turístic d'avui en dia reclama de cada dia més, per tant aquí no es tracta que nosaltres en principi haguem de dir al Conseller com ho ha de fer, si bé algun dia ja li donarem la nostra opinió, però creiem que el Conseller és prou capaç de fer unes normatives de dimensió òptima pels resultats econòmics de la gent del camp, però del que deiem abans ens agradaria que en sortís una fórmula que fos l'estudi presentat a la Conselleria d'Agricultura i que aquesta l'acceptés com una fórmula bàsica per donar possibilitats a aquesta divisió de la nostra terra. La divisió de la nostra terra només pot ser si és rendable, si no és rendable no s'ha de fer mai; aquí no es tracta de parlar de si en lloc de 15.000 metres si-

guin 50.000, ni es tracta de si en lloc de 2.000 siguin 4.000, aquí es tracta de quan hi hagi una divisió hi hagi abans un estudi econòmic de rendibilitat amb el qual la Conselleria dirà que sí, açò crec que és una visió pragmàtica i és una visió de futur i no és una visió tancada, fins i tot a vegades amb uns números claus que després a l'hora de la veritat no són mai possibles.

Creiem que val la pena, el moviment d'avui en dia de terres és atacat molt agressivament i és possible que si no ho féssim així perdéssim a més a més unes possibilitats de rendibilitzar la nostra terra i de donar opció al fet que la nostra terra doni un bon fruit.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari UM, té la paraula el Portaveu Sr. Miquel Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMOROS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats.

Si les notícies que tenim són certes, abans de l'estiu entrarà en aquest Parlament de les Illes Balears el Projecte de Llei del Sòl Rústic. El Projecte de Llei del Sòl Rústic és el marc on s'ha de regular la construcció en aquest sòl, que tots sabem que és el sòl no urbanitzable o el sòl urbanitzable no programat i si es fa la Llei del Sòl Rústic, que pot regular tot el que fa referència a construccions, que és el gran problema que tenim; nosaltres no tenim un problema d'explotacions agràries, tota l'argumentació del Sr. Orfila respecte d'una Llei d'Unitats Mínimes de Cultiu l'ha basada pràcticament i exclusivament en els problemes urbanístics que hi ha en sòl no urbanitzable, almanco el 90% de la seva argumentació. La pregunta és òbvia: si aquí ha d'entrar una Llei del Sòl Rústic, perquè hem de fer una altra Llei d'Unitats Mínimes de Cultiu? Per què?

Punt número dos, el fet de dir què és una unitat mínima de cultiu, en el cas que s'hagi de dir, que després podem entrar en el concepte, a veure si és un concepte que val la pena —o paga la pena, com diuen a Menorca— regular, avui en dia, el 1989, aquesta és la segona pregunta que ens hem de fer. Però en el supòsit que valgui la pena, no basta un Decret? Jo vull recordar que la legislació que regula les unitats mínimes de cultius a Balears i a tot Espanya és una simple Ordre Ministerial de 27 de maig del 58, vull dir que ja ha plogut molt, però és una simple Ordre Ministerial.

Es podrà dir que a Catalunya s'han regulat per Decret les unitats mínimes de cultiu, però s'ha fet després d'aprovar-se la Llei de Defensa de la Legalitat Urbanística, una llei catalana que supòs que és entre la Llei de Disciplina Urbanística i la farem del Sòl Rústic, però bàsicament és una llei autonòmica i no específica per a unitats mínimes de cultiu, que és una cosa diríem molt concreta, veng a dir que no té abast suficient per ser objecte d'una llei.

A mi em preocupen algunes argumentacions que s'han fet fins ara respecte de les divisions de finques, també ho he de dir i vull recordar l'article 44 de la Llei de Reforma i Desenvolupament Agrari del 1973. La llei no prohibeix dividir les finques per davall de la unitat mínima de cultiu perquè no ho pot prohibir, perquè va contra el Codi Civil això, el que sí diu és que hi haurà uns drets de tempteig i de retracte per als veïnats i fins i tot en això encara fa una excepció, per-

què encara diu al punt C que si els predis inferiors a la unitat mínima de cultiu que resultin de divisió o de segregació es destinen a horts familiars també es podran dividir i que això ha de ser regulat reglamentàriament, és a dir que nosaltres evidentment em pareix que no tenim competències per aturar que es puguin segregar finques, tenc aquesta impressió, però després encara hi ha un altre tema: com definim una unitat mínima de cultiu? Si la definició teòrica, la de l'article 43 de la Llei de Reforma i Desenvolupament Agrari diu que l'extensió ha de ser suficient perquè doni un rendiment satisfactori i en puguí viure una família, evidentment això és molt complex perquè depèn primer de la qualitat de la terra, punt número 1, no es pot fer una llei per a tot Balears, si nosaltres dèiem que no es podia fer per a tot Espanya, o ja la tenim per a tot Balears, 1,5 hectàrees per secà, 0,2 hectàrees per a reguiu, no ho podem fer per a tot Balears, ha de ser conseqüència d'un pla, si nosaltres ho volem fer ben fet hem de fer un pla i un pla té un rang de llei, nosaltres ens hauríem d'adaptar a la circumstància concreta de cada cas, però no només depèn de la qualitat de la terra, depèn dels tipus de cultius, la gran divisió secà o reguiu, efectivament, i tal vegada el secà pot ser més o manco homogeni, més o manco homogeni, no ho sabem, suposem que ho sigui, però dins el reguiu, és homogeni el reguiu? De moment hem de dividir el reguiu quan és al descobert o quan és protegit, cultius forçats... Què és? Que hem de fer unitats mínimes de cultiu damunt un mateix territori depenent del tipus de producció, depenent de si hi ha tarongers o de si s'hi sembren flors o s'hi sembren clavells o si s'hi sembla alfals? Jo, Sres. i Srs. Diputats, tenc la impressió que és molt més fàcil anar directament al gra dins la Llei del Sòl Rústic i dir tants de metres per construir una vivenda i deixar-nos d'històries d'unitats mínimes de cultiu.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el Portaveu Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President.

L'Exposició de Motius de la Proposició no de Llei del Grup Parlamentari PSM-EEM revela indubtablement la intenció d'aquesta llei i, això ja li han dit altres Portaveus, la intenció d'aquesta llei...; és una llei que, per a mi, segons la meua anàlisi, no és adequada entre la seva finalitat i els mitjans que proposa, no és una Proposició no de Llei sobre Agricultura, és una Proposició no de Llei sobre Urbanisme.

Jo crec, Sr. Orfila, que la tècnica d'intentar defensar el camp a base d'intentar posar-li portes no és exactament l'adequada i crec que és el que la Proposició no de Llei intenta. Perquè, quina seria la finalitat d'aquesta Proposició no de Llei? Quin seria l'abast de declaració d'una unitat mínima de cultiu? Quins serien els efectes jurídics que sobre la propietat de la terra, sobre la propietat agrària, tendria aquesta declaració? Això no s'ha dit, ni tan sols s'ha enunciat, perquè a mi em pareix que no és la preocupació subjacent.

Avui en dia l'agricultura —són arguments que ja li ha exposat el Portaveu d'UM Sr. Pascual, però que jo els hi voldria reiterar— avui en dia la tecnologia va guanyar una batalla contra una limitació tradicional de l'agricultura, una cosa que els economistes en deim la

lleï dels rendiments decreixents, que fa que el factor limitatiu de la rendibilitat de la terra no sigui la superfície de l'explotació i aquesta és una batalla que la tecnologia de tot tipus va guanyant i avui la dimensió de la terra pot veure incrementada tremendament la seva rendibilitat a base d'utilització d'una altra sèrie d'inputs d'aigua, d'abonaments que milloren la qualitat, de cultius protegits per hivernacles, com li han dit, o per conreus encoixinats, com els diuen, que poden incrementar el rendiment de l'explotació multiplicant-lo per deu i que, a més, el seu efecte sobre els preus dels productes pot ser un increment de per quatre o per cinc, ja que es fan uns productes que s'ofereixen fora temps, fora de la temporada normal i pot fer que una hectàrea sigui no solament tremendament rendible per donar feina a una família, sinó que a més d'aquesta manera el que fa és proporcionar un gran increment d'ocupació. Es més, la participació dins la producció final agrària de productes hortícoles, de flors i plantes ornamentals cultivats a través d'aquestes tècniques intensives creix en la seva participació relativa, va creixent a Balears, la qual cosa vol dir que es dona una resposta tecnològica a aquesta limitació que fa vint anys, fa trenta o cinquanta anys tenia sentit, que era la dimensió de l'explotació com a element bàsic per donar-li racionalitat econòmica.

Aquest tipus de nova agricultura és el que suposa, ja ho he dit, una major quantitat d'ocupació de mà d'obra i a més aquests conreus no basten per atendre la demanda insular, per tant són els que tenen major futur. En totes les discussions agrícoles que tenim en aquest Parlament parlem de dos objectius, de dos macroobjectius bàsics, per un costat la protecció de l'agricultura en ella mateixa, com a objectiu, encara que costi, i el de trobar un horitzó de viabilitat a l'agricultura. Es aquesta Proposició no de Llei un camí adequat? Per a mi, Sr. Orfila, sincerament la resposta és no. Aquesta Proposició no de Llei facilita, per exemple, com diu a l'Exposició de Motius, l'accés a la propietat dels agricultors? La contesta és no, Sr. Orfila.

Es més, una llei d'aquest tipus pot significar la petrificació del sector dins uns hàbits i dins uns sistemes de conreu i dins uns sistemes d'explotació que volem, desitjam i el nostre camp ha de veure radicalment superats en el futur perquè si no, no en tindrà cap de viabilitat, és a dir, el que necessitam és un altre tipus de llei, no una Llei de Conreus Mínims, sinó una llei urbanística, ja li han dit i jo vull repetir aquest argument, necessitam una Llei de Sòl Rústic, una llei que determini les possibilitats constructives amb caràcter limitatiu dins sòl rústic i unes Directrius d'Ordenació del Territori que marquin clarament quines són aquestes limitacions i res més, no fa falta posar cap altra porta per evitar la vertadera amenaça que té el terreny agrícola.

Per tant, atesa aquesta tremenda inadequació entre la finalitat que pretén aquesta llei i els mitjans que pretén arbitrar, el nostre Grup Parlamentari votarà desfavorablement aquesta Proposició no de Llei.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Serra.

EL SR. SERRA I VICH:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Sr. Orfila, nosaltres estam amb vostè. Agafar aques-

ta Proposició no de Llei i fer-ne una lectura ràpida i simple ens podria dur a l'error que crec que s'ha comès fins ara aquí dins de pensar que parlem simplement de metres quadrats. Jo crec, i en això coincideix amb el Sr. Quetglas i el Sr. Pascual, que darrera aquesta Proposició hi ha d'haver un diàleg més important, que nosaltres el veim des de dos caires diferents, un és el caire agrícola, el caire rústic, i l'altre és el caire urbanístic.

Anem primer al fet rural, al fet agrícola. El fet agrícola és la primera agressió que fa l'home a la naturalesa, ara bé, és una agressió que no crea cap trauma a l'habitant perquè l'entorn continua essent natural, la qual cosa fa que l'home s'hi trobi bé i s'hi adapti aviat. Ara bé, quan això s'extrapola i passam a la ciutat, què ens ha passat? Aquest entorn ja ha deixat de ser natural i ha passat a ser totalment artificial i aquesta és una de les causes principals per les quals l'home se sent malament dins la ciutat. Què fa, davant això? El seu procés s'inverteix i essent un home de ciutat sent la necessitat de tornar al camp i hi torna i això crea els grans problemes que tenim en aquestes illes, segurament si tenguéssim una extensió més gran de terreny no ens passaria això, però dins aquestes illes sí que ens passa perquè el terreny és limitat, d'això en parlarem llavors amb el fet urbà perquè crec que és un fet urbà, continuem amb el fet rural.

Si analitzam la trajectòria del nostre fet rural, això és molt simple, basta que agafim una foto aèria de fora vila i veuran que damunt aquesta foto aèria es pot llegir tota la nostra tradició cultural, és a dir, els camins són de circulació lenta, són tortuosos perquè no són camins que necessàriament hagin de dur de manera ràpida a un lloc, sinó que són límits de propietats, es creen respectant els encontorns de les finques, això per una part; llavors, la manera de viure d'aquesta gent crea tota una forma que aquí no s'ha alludit que jo crec que és important defensar i és la manera de construir, la manera de viure, la manera de sembrar, que estic d'acord amb vostè, Sr. Quetglas, que tot això ha de canviar per fer-ho rendable, però no ha de canviar com ens diguin els de fora, jo crec que totes les transformacions que no es basen sobre la tradició van camí d'un fracàs; l'altre dia, l'altre dia de pagès va venir a Manacor un tècnic israelita, que en agricultura són autèntics primeres línies, i evidentment allà la terra ja l'han desestimada, vull dir que la seva gran riquesa agrària ja no es basa, ja no necessita per a res la terra.

Per tant, el diàleg que jo crec que avui s'ha de fer aquí és si volem o no volem mantenir aquesta tradició i que ella mateixa, però per ella mateixa, no perquè ho imposen nosaltres des d'aquí, es vagi transformant i es vagi fent rendable. Clar, quan he començat a parlar del món rural hauria de fer primer incidència sobre tota la legislació que vostès ja han esmentat, comença això amb una llei del 54 on per primera es parla d'unitats mínimes de cultiu, no es concreta en metres quadrats, això es fa en un Decret de 27 de maig del 58 on per a Balears, d'una manera uniforme, cosa que no es fa a altres províncies d'Espanya, es posen els 15.000 metres quadrats per a secà i els 2.000 per a regadiu.

Aquí ja ens hauríem de plantejar molt seriósament el concepte de regadiu, perquè a què han donat lloc aquests 2.000 metres? Aquests 2.000 metres han donat lloc i s'ha de dir fort, a urbanitzacions, a urbanitzacions molt més rendibles que les urbanes, qualsevol urbanització que hagi de seguir la Llei del Sòl com a màxim treurà un aprofitament mitjà en solars

del 50%, aquí s'aprofita no vull dir el 100%, però llevat allò que es perd en camins s'aprofita tot i actualment 2.000 metres són parcel·les urbanes. Per tant, a veure si aquest concepte de posar una canonada amb una aixeta i d'aquí surt aigua amb el pou a deu o vint quilòmetres és un terreny de regadiu o no és un terreny de regadiu.

El que ha dit vostè, Sr. Pascual, quan ha parlat de la Llei de Reforma Agrària que es fa el 73, ha llegit els dos punts que supos que li interessava dir dins els quals es pot parcel·lar o es pot dividir per davall de la unitat mínima, ara bé, n'ha deixat un que és molt poc conegut fins i tot dins els sectors professionals i que en aquesta illa s'han fet moltes indústries dins sòl rústic emparant-se en aquest punt, és el punt B de l'article 44. El punt B diu «si la porció segregada se destina de modo efectivo dentro del año siguiente —de segregarse— a cualquier género de edificación o construcción permanente a fines industriales o a otros de carácter no agrario» es pot fer la parcel·lació; això és un dels atemptats més grossos que tenim —aquesta llei continua essent vàlida— dins el sòl no urbanitzable o sòl rústic.

Passem a parlar d'aquest problema vist des del caire urbà. Què ha passat? Ja he dit el problema en què és troba l'habitant de la ciutat, fins i tot es parla de la teràpia de l'hortet, el problema no comença a Espanya ni de prop fer-hi, Europa fa molts anys que el té, per tant es reconeix com una necessitat el fet que el ciutadà tenguí un lloc on tornar a les arrels, per tornar a sentir-se en contacte amb la naturalesa. Què és el què passa? El problema és greu i jo crec que el problema és aquí, i és que aquest ciutadà —quan dic ciutadà podeu posar estranger o el que vulgueu, perquè en aquest punt crec que és més important quasi quasi la demanda que hi ha per part del sector turístic que per part del ciutadà— però què passa quan aquest ciutadà, aquest home ja avesat a viure a la ciutat, torna a fora vila? Desgraciadament hi torna amb tots els prejudicis que du com a ciutadà, tots els problemes que du com a ciutadà els traspassa al sòl agrícola; continua essent el mateix, no s'incorpora dins aquest món rural que abans he intentat defensar i que per a nosaltres, per al meu Grup almenys, sembla que és bàsic que es continuï mantenint; no, no s'incorpora i sobren paraules, basta que faceu una volta per fora vila i notareu perfectament quina és la casa feta pel pagès, quina és la casa que ha fet aquest home integrat dins el món rural o la casa que ha fet aquest ciutadà, ho notareu en tot, no només en la tipologia de casa, en els materials emprats, en la piscina que té davant, l'altre tindrà en safareig normalment, en el tipus de cosa que sembla davant, en definitiva en tot, és a dir, tot el trauma de la ciutat l'hem traspasat al camp i aquest, des del nostre punt de vista, és el gran problema que vivim.

Hi ha manera d'arreglar això? Nosaltres pensam que sí, per suposat s'ha de ser valent i s'ha de voler arreglar, ja que actualment al pagès probablement li sigui més rendable vendre la terra que cultivar-la, d'això sí queda temps llavors en parlarem un poc.

Després d'enfrontar aquest món rural amb el món urbà, a quines conclusions hem arribat nosaltres? Per a nosaltres el primer punt fonamental és que estam per una defensa del món rural, del que suposa la seva cultura i aquesta defensa no creim que es pugui fer a través simplement d'uns metres quadrats, el problema és molt més important, ja que aquest problema gene-

rat pels metres quadrats, com ha dit el Sr. Quetglas, és un problema urbà i no agrari. Llavors, com ja he dit, un altre punt important és revisar el concepte de regadiu, no creim nosaltres que així com passa actualment sigui acceptable des d'un punt de vista agrari. Llavors una mancança molt grossa que hi ha, tant a nivell nacional com a nivell de Comunitat Autònoma, és la falta de coordinació legislativa entre les lleis agràries i les lleis urbanes, no es pot donar la raó a ningú, és un problema rural i és un problema urbà, hi ha d'haver lleis rurals i hi ha d'haver lleis urbanes, ara bé, han d'anar juntes aquestes lleis, no pot ser que unes vagin per un lloc i les altres vagin per l'altre perquè el que feim que, tristament, si no anam alerta pot ser que hi arribem en aquestes illes, el que feim actualment és tractar tot el territori de cada illa com si fos un fet urbà, això és va dir fa estona i a poc a poc hi anam, podem fer un estudi urbanístic de cada una de les Illes Balears considerant-les com una ciutat, no considerant un terreny rústic es pot fer, actualment ja es pot fer això.

I ja, com a darrer punt, hem de resoldre aquesta teràpia de l'hortet, és a dir, el meu partit no vol oblidar això, no vol que el ciutadà visqui reclòs constantment dins la ciutat ni que la seva activitat quedi supeditada a un passeig per fora vila; és possible, ja hi ha moltes experiències sobre els horts familiars —a mi m'agrada molt més la denominació d'hortos periurbans— i de qualque manera poden fer una funció important, en primer lloc perquè aquests horts mai no s'han de col·locar a les zones d'alt rendiment agrari, aquests horts són petites extensions, el rendiment que puguin donar ha de sortir de l'esforç de la persona que el du, això en primer lloc.

En segon lloc, qualsevol ciutat té uns grans problemes entre el que és la ciutat, el que és el recinte urbà i la zona que l'enrevolta, la zona periurbana que diuen, que normalment sol ser una zona totalment degradada. Clar, aquests horts serveixen de pas intermediari o d'escaló entre zona urbana i zona rústica. Evidentment aquí, dins Mallorca o dins les Balears, tot d'una que parlem d'aquests horts familiars tothom té dins el cap la caseta a l'hort, això és un error, aquests horts no necessiten la caseta, no la necessiten, perdonau però parlem del món rural és un error que cometem constantment, el món rural mallorquí no ha viscut mai a vivendes unifamiliars a fora vila, mai, qualsevol casa de possessió congregava de 30 a 40 persones, aquest procés de les cases unifamiliars ha sortit després, és el ciutadà que l'ha integrat allà dins i nosaltres hem anat fixant paràmetres urbanístics, com són que han de ser enfora els uns dels altres, nucli de població i això, i precisament tota la tradició que tenim va en contra de tot això, quan es feien casetes unifamiliars es feien juntes i formaven els llogarets perquè a fora vila no era concebible tenir les cases separades.

Tornant a l'hortet familiar, creim que la vivenda no és necessària; ara bé, l'hortet familiar és una ordenació urbana on hi ha d'haver el lloc de relació de la gent que hi va. Això d'aquests hortets és una experiència que a Alemanya comença l'any 1830, concretament a la ciutat de Kiel, en aquests moments tenen destinats a aquest fi una extensió de 4,36 metres quadrats per habitant, volen arribar al 8,5 metres quadrats per habitant i a Copenhague ha arribat als 16,18 metres quadrats per habitant.

Ja per acabar vull fer un prec o una crida al Molt Honorable President d'aquest Govern perquè ell sem-

pre s'ha definit com un home de camp, nosaltres, no més li vull dir que si continuam amb aquesta política, que és variable, aconseguirem potser que el pagès vegui les seves terres molt cares, ara bé, li hauré llevat l'ànima que té de fer feina, els doblers tenen un valor relatiu, en canvi el valor de la terra sol ser permanent. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Diputat Sr. Adrover.

EL SR. ADROVER I OBRADOR:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

No estam molt d'acord amb l'Exposició de Motius quan el Sr. Orfila diu que hi ha un procés parcel·lador del sòl rústic. Hi ha un procés integrador, hi ha un procés integrador a vegades i li puc dir que el darrer que he contemplat, fa menys d'una setmana, és pagar 4 milions de pessetes d'una quarterada perquè era enmig de les altres i això és dona amb bastant freqüència, no és un cas únic. Si que és ver que es feia un encariment artificial dels terrenys, però en fi, estam subjectes a la llei de l'oferta i la demanda i això no ho podem evitar i té molta raó el Sr. Quetglas quan diu que no podem posar portes al camp, se'n va senzillament perquè guanyen més a una altra banda, jo li podria mostrar molts d'exemples.

Creim, a més, que es molt difícil fixar una unitat de cultiu; jo crec que l'hauríem de deixar flotant, com la pesseta a vegades. Fa deu anys a Campos amb sis quarterades hi vivia una família, ara ja no m'atreiria a dir amb quantes, perquè si són 60 han de tenir molta de maquinària i quan van al taller els balden i si és petita i no tenen maquinària, a la mala no fan la feina. Això és dir-li senzillament que és una cosa difícilíssima, no a nivell provincial, sinó a nivell de poble; a una banda de carretera necessitaran tal vegada 60 quarterades de secà per viure i a l'altra banda de carretera tal vegada cinc i jo no sé quin tècnic pugui fer això. A més, vostè sap i segons m'han comentat, treuen 6.000 metres aferrats al poble de Ferreries, on hi fan molta hortalissa, que no treu son Mercè de Baix i això és dins el mateix terme i a veure com ho podríem arreglar.

Per una altra banda, no sé si creariem un problema d'herències, perquè vostè sap molt bé, almanco a Mallorca, deim tres quarterades i té tres fills, una quarterada a cada un; podria ser que no ho pogués fer, però ho fa i solventa el problema, jo no sé com s'arreglaria aquest senyor amb les herències.

I estic d'acord amb el que diu el Sr. Pascual que el que ens preocupa és aquesta parcel·lació de rústic que jo no la conec, almanco als termes al voltant del meu i en el meu no s'ha produït, s'han produït urbanitzables, que qualcú n'està molt en contra, però afortunadament no s'ha fet cap parcel·lació rústica i esperem que la por que té vostè, aquesta Llei del Sòl Rústic la pugui pal·liar i la pugui arreglar.

Per tant, el nostre Grup votarà en contra d'aquesta Proposició no de Llei.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Intentaré ser breu. Abans de l'estiu hi haurà una

Proposició de Llei del Sòl Rústic perquè el problema sembla que és de l'edificació i no de la parcel·lació, però és que la Llei del Sòl Rústic, tal i com la coneixem, s'ha plantejat des de la visió urbanística i em creguin, Sres. i Srs. Diputats, desconfiam d'una Llei de Sòl Rústic perquè, per començar, incompleix, quan parla d'unitats mínimes, quan parla d'unitats mínimes per parcel·lar i edificar —vegin com es parteix precisament des del punt de vista urbanístic— incompleix allò que recomana el mateix *Llibre Verd* que elabora el Govern i que parla que els estudis realitzats per comarques insulars parlen de dues a dues hectàrees i mitja per a reguiu i deu hectàrees per a secà, quan la Llei del Sòl Rústic, aquesta llei que presentarà el Govern torna a parlar d'una hectàrea i mitja; absolutament impossible.

El problema dels horts familiars. Els horts familiars es poden fer, la llei de Catalunya ja ha establert aquesta possibilitat de fer divisions, però article 4.1 de la llei de Catalunya, ho llegiré en castellà per no haver-ho de traduir, està així: «A los efectos previstos en el apartado 1 del artículo precedente, la posibilidad de establecer huertos familiares en suelo no urbanizable se limita a los terrenos cuya titularidad sea pública», intervé el Govern de Catalunya en aquest tema, compra terrenys i intenta que se circumscriuï a aquelles zones la possibilitat de fer horts familiars que si, estic d'acord, s'han de fer, s'han de permetre, tal vegada fins i tot s'han de potenciar en segons quina mesura, però circumscrits a una zona, l'altra actitud fa impossible que es dugui una tendència de parcel·lar fins i tot les zones que rústicament, que agrícolament són rendibles i clar, la llei catalana, la que ja existeix, estableix perfectament les diferències entre secà i reguiu, no s'ha d'intentar ridiculitzar aquesta idea d'una Llei d'Unitats Mínimes de Conreu dient que hi ha diferències entre sòl de secà i sòl de reguiu, evidentment que n'hi ha i s'han d'establir, és més, a Catalunya s'ha afegit un annex on s'estableixen per a les diferents zones i fins i tot per als diferents municipis quines són les diferents unitats mínimes de conreu, perquè és evident que un sòl profund rendeix més que un sòl prim i açò ho sabem tots, però precisament s'ha d'estudiar i açò es pot fer i es pot afegir perfectament aquest annex.

Es una llei no adequada a les seves finalitats, diu el CDS, no és d'agricultura, és d'urbanisme. Es que hi ha res que no tenguí alguna cosa a veure amb l'ordenació del territori? Ho és tot, ordenació del territori ho és tot, tot el problema és quin ús feim del territori. Doncs nosaltres deim que a partir que es comença a parcel·lar amb l'excusa que se segreguen noves finques, allò que es fa és afavorir la urbanització i impedir la rentabilitat de les explotacions i la nostra llei, la nostra proposta no és posar portes al camp, és impedir que l'haguem de contemplar a través de finestres únicament.

Efectes sobre la propietat de la terra? Jo crec que tristament aquesta és una preocupació sempre de la dreta quasi únicament i en parlaré per acabar. La tecnologia guanya batalles, jo crec que és cert, però és que la tecnologia exigeix precisament que el desenvolupament de les explotacions, per ser rendibles, tenguin unes dimensions òptimes i jo parl de dimensions mínimes, mínimes per ser rendibles i a més partint de la necessitat —i nosaltres feim una opció política molt concreta en aquest sentit— de mantenir l'explotació familiar agrària com a unitat de cultiu, com a unitat

d'actuació sobre el camp i ens sembla que açò és una cosa absolutament vital.

Vostè creu, Sr. Quetglas, que amb l'actual unitat mínima de conreu vigent en aquest moment, la del 1958, es pot viure amb l'explotació en secà d'una hectàrea i mitja, amb 15.000 metres, per molta tecnologia que se li apliqui? Podem aplicar aquí aquesta tecnologia? Volem aplicar-la?

Sres. i Srs. Diputats, fa vint anys l'objectiu del camp, l'objectiu de l'agricultor era sobreviure; avui hem de parlar de rendibilitats i hem de parlar de rendibilitat comparada amb els altres sectors econòmics, no feim patates per menjar, les hem de fer per vendre i les hem de fer de forma prou rendible com perquè vulguem fer de pagesos i crec que açò és l'important. Que açò no implica, no perjudica, no dificulta l'accés a la propietat dels agricultors? Què vol dir? No és així, el sobrepreu de la terra en aquests moments a les nostres illes és a causa de la seva potencialitat semiurbanística i aquesta es produeix a partir d'aquesta política de parcel·lació continuada. És la visió que es pot parcel·lar allò que fa que un que té un territori, que té una terra, pensi que venut a trossets li donarà més que explotat agrícolament i açò ho hem d'aturar perquè és una utilització contra natura d'un sòl que, ho diu ben clar, no és urbanitzable i se li donen finalitats semiurbanístiques, nosaltres creim que açò s'ha d'aturar des del punt de vista agrícola essencialment.

Agrair al PSOE el seu suport i els arguments que han donat, que m'han semblat molt adequats precisament des del punt de vista urbanístic per contrarestar algunes de les postures que aquí s'havien manifestat.

Jo crec, Sr. Cosme Adrover, que el procés integrador és pura excepció i com a prova em vull remetre a les xifres que aporta la mateixa Conselleria d'Agricultura a través del *Llibre Verd*, 3.000 hectàrees abandonades, un 35% de les finques de manco de 5 hectàrees s'han abandonat en 10 anys a les Illes i en canvi han augmentat en un 4% les de més de 50 hectàrees, hi ha una diferència claríssima. Les hortalisses, no és el mateix parlar d'hortalisses que parlar de reguiu o de vaques i no tots hem de fer patates, no tots hem de fer lletugues, quedariem empanxats, hem de fer llet, hem de fer formatge, hem de fer patates segons les necessitats del mercat i aquest és un dels objectius que la mateixa Conselleria d'Agricultura es marca; com que n'hem de fer de diferents, hem de crear unitats mínimes de conreu i les hem d'establir segons les diferents utilitzacions que pugui tenir la terra.

Aquí dintre sura un fantasma i és el fantasma de la llibertat individual, la llibertat individual de parcel·lar, de vendre, de fer el que es vulgui de la terra pròpia, de la propietat, enfront de l'Estat, de l'Administració que intervé i açò és una característica del pensament conservador. La llibertat individual, però, i ho hauriem de tenir clar, té dues germanes, com diu Oscar Lafontaine, la solidaritat i la responsabilitat, solidaritat amb la naturalesa i açò vol dir amb les generacions futures. Les nostres decisions, Sres. i Srs. Diputats, condicionen el futur i jo pens, sincerament, que per damunt de llibertats, sempre lligades des del punt de vista de la dreta conservadora a la propietat, ens hem de plantejar si el futur que condicionem per als nostres fills el plantejam des del

punt de vista de la solidaritat amb ells i des d'una opció responsable.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat, procedeix sotmetre a votació la Proposició no de Llei núm. 626/89 que acabam de tractar.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 23. Vots en contra, 28. Abstencions, cap. Queda rebutjada, idò, la Proposició no de Llei que acabam de sotmetre a votació.

V.—DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ECONOMIA, HISENDA I PRESSUPOSTS SOBRE EL PROJECTE DE LLEI DE TAXES EN MATERIA DE TURISME I CARRETERES (RGE NÚM. 3048/88).

EL SR. PRESIDENT:

Passam al darrer punt de l'Ordre del Dia que és el Dictamen de la Comissió d'Economia, Hisenda i Pressuposts sobre el Projecte de Llei de Taxes en matèria de Turisme i Carreteres.

No havent-hi cap esmena mantenguda, procedeix passar a votació els distints articles, que si no hi ha cap objecció en contra per part dels Srs. Portaveus es votarien conjuntament, atès que no hi ha cap variació.

Sres. i Srs. Diputats...; no pot sortir, Sr. Conseller, encara no ha començat la votació.

(Pausa).

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor dels articles 1r., 2n., 3r., 4t., 5è., i de la Disposició Final Primera, Disposició Final Segona i Exposició de Motius del Dictamen de la Comissió, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden aprovats per unanimitat de la Cambra.

Sres. i Srs. Diputats, esgotat l'Ordre del Dia, s'acaba la Sessió.

Bona nit.